

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 37.

Sobota (Saturday) 13. 9. (September) 1986

LEVICOVÍ VLÁDCI T.ZV. NEUTRÁLNÍCH STÁTŮ SNĚMOVALI V AFRICKÉM ZIMBABWE

V Harare se sešla vrcholná konference bloku „nezávislých“ zemí

Osmá vrcholná konference zemí, které o sobě prohlašují, že nepatří k žádnému ze dvou světových mocenských bloků, byla 1. září zahájena v Harare, hlavním městě Zimbabwe. Na tuto konferenci se sešlo asi 40 vrchních vládců zemí, zatímco při předcházející konferenci v New Delhi v březnu 1983 jich bylo přítomno 60. Některé země tohoto bloku je asi sotva možno považovat za „nezávislé“ - Kubu, Jugoslávii, Libyi a jiné. Robert Mugabe, ministeraský předseda Zimbabwe, ve své zahajovací řeči vybídl členské země „nezávislého“ bloku, aby „pokračovaly ve svém nátlaku na velké průmyslové země, zejména Anglii, Západní Německo, Japonsko a nynější vládu Spojených států, aby povinně uvalily plné hos-

podářské sankce proti Jižní Africe“. Sám prý chce poslat skupinu ministrů zahraničního bloku „nezávislých“ zemí do těchto velmocí, aby se snažili přesvědčit jejich vlády o nutnosti uvalení těchto sankcí. Sassou Nguesso, vládce býv. francouzského Konga a předseda zemí „Organizace africké jednoty“, k tomu ještě dodal: „Nebudeme hodnoceni podle toho, co jsme řekli a slíbili, nýbrž podle toho, co jsme vykonali.“ Vládcí zemí „nezávislého“ bloku chtějí na případě Jižní Afriky ukázat světu, že jen „nemluví, aby nic neřekli“ - což jim bylo často právem vytýkáno - ale, že také „něco dělají“.

Harare bylo vyvoleno za místo této schůze mimo jiné také proto, aby na případě Zimbabwe se ukázalo Jižní Africe a světu, že mírová koexistence černošské a bělošské rasy je možná - že, existuje-li v Zimbabwe, kde doposud za šest let nezávislosti nedošlo mezi bělošskou menšinou a černošskou většinou k žádným větším dramatickým střetnutím a problémům, stejné soužití ras může existovat také v Jižní Africe. V Zimbabwe stále ještě žije asi 100 tisíc bělochů; několik tisíc těch, kteří se po udělení nezávislosti této zemi v rychlosti vystěhovali do Jižní Afriky, se zase vrátilo zpět. Běloši se i smířili s tím, že vloni jim byla odňata dvojitá národnost, a zdá se, že se také smíří s tím, že od příštího roku už nebudou mít v parlamentě svou zvláštní skupinu poslanců. Jeden bělošský člen parlamentu se dokonce nedávno přidal k vládnoucí

straně ZANU. Zimbabwe se také honosí před ostatními zeměmi „nezávislého“ bloku tím, že na politickém poli odmítá jakékoliv jednání s Jižní Afrikou, ačkoliv zeměpisná poloha ji nutí uchovávat se svým mocným sousedem silné ekonomické vztahy. Odmítla zahájit - po způsobu Zambie - dialog s rasistickou vládou v Pretorii o vyřešení problému apartheidu, a nepodepsala s ní pakt o neútočení po způsobu Mozambiku. Toto byl jistě jeden z důvodů, že Mugabe byl zvolen na příští tři roky předsedou hnutí „nezávislého“ bloku. Mugabe kdysi za bělošské Rhodesie strávil 10 let ve vězení kvůli svému militantnímu nacionalismu. V posledních týdnech před vrcholnou schůzí zvýšil své slovní útoky proti jihoafrickému apartheidu a v Londýně na mini-schůzi sedmi vládců členských zemí Britského společenství se pevně rozhodl aplikovat všechny ekonomické sankce proti Jižní Africe na této schůzi rozhodnuté, ať je jakákoliv cena, kterou za to budou musít doplatit jeho poddaní.

Mugabe, žák marxistických misionářů z Quebecu, je přesvědčeným marxistou, avšak dovede své přesvědčení mírnit pragmatismem. Není v nejlepších vztazích ani s Washingtonem, který letos v červenci suspendoval část své ekonomické výpomoci Zimbabwe, ani s Moskvou, která za bojů o nezávislost Zimbabwe dávala přednost jeho politickému soku Joshua Nkomovi, předsedovi strany ZAPU. Mugabe by se chtěl smířit s Nkomo, který má mnohé přátele mezi vládci „nezávislého“ bloku. Na projev své dobré vůle nedávno propustil z vězení 60 Nkomových stoupenců, avšak stále Nkoma vylučuje z politického života v Zimbabwe.

V poslední době se Mugabe také snažil být činným v

Tři komunističtí diktátoři - nikaragujský Daniel Ortega, libyjský Muammar Gadhafi a Fidel Castro z Kuby - v přátelské debatě.

zahraniční politice, aby si získal přízeň vládců zemí „nezávislého“ bloku. V červnu 1985 přijal v hlavním městě s velkou pompou presidenta v exilu Arabské republiky Západní Sahary, anektované Marokem, a také politicky uznal guerily FRETILIN neboli „Revoluční frontu za nezávislost východního Timoru“, který byl v r. 1975 anektován Indonézií. Vbrzku chce Zimbabwe otevřít svá velvyslanectví v Angole a na Kubě. Vládní noviny „Daily Herald“ denně horlí na své první stránce proti imperialismu, CIA, Mezinárodnímu měnovému fondu a Spojeným státům.

Před svoláním schůze zemí „neutrálního“ bloku do Harare se Mugabe také honem - honem vynasnažil zavést pořádek ve své vlastní zemi. Členové ústředního výboru strany ZANU byli vybědnuti, aby svědomitě zachovávali zásady „dobrého socialistického chování“, adoptované v srpnu 1984. Vládní autority se snažily utlumit zvěsti o porušování lidských práv v provincii Matabelelandu, kde žijí Nkomovi kmenoví příslušníci a političtí stoupenčí. Pře-

dseda „Komise pro spravedlnost a mír“ a jeho náměstek byli zatčeni, protože předali londýnské organizaci „Amnesty International“ delikátní informace o porušování lidských práv v Zimbabwe, avšak potom byli propuštěni na svobodu a zproštěni obvinění. Přitom však ministři bezpečnosti a vnitra se vyslovili kriticky o organizaci „Amnesty International“, kterou nazvali „nepřítelem národa“.

V Harare se tedy nerozhodlo ani nezrodilo nic světoborného; jen se všichni narudli a rudí - (i když s černou či čokoládovou tváří) - shodli na tom, co říkají od začátku: „Demokratický Západ vedený USA, je naším úhlavním nepřítelem i přesto, že mnohé z našich zemí velkodušně živí, zatímco komunisticky „socialistická“ Moskva, koloniální velkoříše dneška, utlačující nejen národy SSSR a svých východních satelitů politickým apartheidem, ale zároveň i nemilosrdně hubící obyvatele Afghánistánu, je naším nejvěrnějším přítelem.“

Kdypak se svobodný Západ z toho všeho něčemu přiučí a vyvede z toho patřičné důsledky?

Populární zpěvák Waldemar Matuška je v exilu

Praha. — Podle zprávy Rudého práva, 54letý Waldemar Matuška, jeden z nejpopulárnějších zpěváků v Československu, uprchl na svobodu a požádal ve Spojených státech o politický asyl. Jeho útek i se ženou Olgou Blechovou, která má bratra - exulanta na Floridě, prý vyvolal v Československu mezi jeho oblíbenci značné udivení, poněvadž se tam měl hmotně převýborně. Podle stanice „Voice of America“ Matuška prohlásil, že uprchl na Západ proto, že „nemohl lidi bavit tak, jak si to sám přál, a že před československým posluchačstvem nemohl svobodně mluvit.“

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Sloupek informací

o muži, který předvídal nebezpečí komunismu v zemích Latinské Ameriky, dělal vše, co bylo v jeho silách, aby jeho příčiny začal odstraňovat, ale sám se obával, není-li na to již příliš pozdě.

Země častých povstání

Už mezi oběma světovými válkami docházelo ve většině zemí Střední a Jižní Ameriky k častým povstáním a „palácovým revolucím“, na které si ostatní svět nakonec zvykl a nepřisuzoval jim žádnou velkou důležitost, protože každý plukovník či generál, který svrhl svého předchůdce, měl zase nakonec místní armádu za sebou a svobodný svět obchodoval s jeho zemí klidně dál.

Přesto však žili už tehdy v západní Evropě lidé jimž budoucnost zemí Střední a Jižní Ameriky ležela na srdci. Jednomu z nich, kterého jsem poznal v Belgii, a jemuž situace v zemích Latinské Ameriky nedávala spát, bych chtěl dnes ve Sloupku věnovat krátkou vděčnou vzpomínku.

□

Belgický kněz Josef Cardijn

Byl to kněz malinko - bruselské arcidiecése, zakladatel známé mezinárodní organizace dělnické mládeže JOC (Jeunesse ourrière chrétienne) a

jmenoval se Josef Cardijn. Byl z chudé vlámské rodiny a když mu brzy po vysvěcení na kněze jeho tatínek umíral, slíbil mu při udělování svátosti Posledního pomazání, že celý svůj kněžský život zasvětil výchově, kulturnímu a hmotnému povznesení dělnické mládeže v továrnách, hutích, v dolech i v řemeslných dílnách, poněvadž dříve než se dostal na studie, vyučil se řemeslu a pak poznal z vlastní zkušenosti jak jednotvárná tovární práce může člověka ubíjet a vzít mu všechnu chuť k jakémukoliv dalšímu kulturnímu vzestupu. Začal se tedy živě zajímat nejdříve o skautské hnutí, pak o výchovné metody Dona Boska, který tehdy ještě nebyl prohlášen za svatého, ale stále „to nebylo ono“. Pro těžce pracující mládež bylo třeba vymyslet a organizovat něco jiného. Arcibiskupem v Malines - Brusel byl tehdy celému světu známý intelektuál - neothomistický filosof a velký horlivel o sjednocení anglikánské církve s katolickou. Toto jeho úsilí de-

setilých „Dialogů v Malines“ nakonec ztroskotalo o římské neuznání platnosti anglikánských biskupských svěcení a kardinál Mercier to dosti těžce nesl. Proto nebyl asi také vůbec nadšen horlivými iniciativami specializovaného apoštolátu svého kněze Cardijna mezi dělnickou mládeží a zpočátku jej všelijak šikanoval. Když se o tom dověděl tehdejší papež Pius XI., pozval si kněze Cardijna k sobě, dal si od něho všechny jeho plány podrobně vysvětlit, otcovsky jej objal a řekl mu, že zcela odpovídají jeho vlastním představám o nutnosti specializovaného apoštolátu v rámci „Katolické akce“, již dává do vínku přání Pia X. „Obnovit všechno v duchu Kristově“ (rodinu, pracovní prostředí, veřejné instituce, sport, společenství věřících v národech a tím i celou lidskou společnost.) Na důkaz své přízně, jmenoval kněze Cardijna papežským prelátem, kardinálu Mercierovi poslal osobní dopis s prosbou, aby Msgr. Cardijna uvolnil zcela pro potřebný apoštolát mezi pracující mládeží a doporučil mu schválení stanov jeho zamýšlené organizaci JOC. Pak už měl Msgr. Cardijn zcela volnou ruku a pustil se s celou vervou do práce. Belgická hluboce věřící katolická šlechta mu „šla ve všem na ruku“, hlavně hrabě Carton de Wiiliard, zakladatel belgické Křesťanské sociální strany a jeho bratr, tehdejší sídelní biskup v Tournay. Cardijnova neúnavná práce pak přinášela rok od roku bohaté ovoce. V blízkosti bruselského Jižního nádraží zakoupil starou rozsáhlou budovu skladiště a během dvou let v ní usídlil všechny úřadovny centrály JOC, restauraci, společenské místnosti a lacinou noclehárnu. Pak si vyškolicil „kaplany“ pro JOC, jejíž „buňky“ založil v nejdůležitějších farnostech všech průmyslových středisek v belgické Valonii i Flandrech. Nejvíce mu však záleželo na výběru a formaci schopných řemeslníků - tovaryšů, z nichž si během deseti let vychoval uvědomělé obětavé vůdce křesťanských odborů a v těsné spolupráci s PSC (Parti Social - Chrétien) a s Ligou početných rodin dosáhl v belgickém parlamentě odhlasování zákona nejen rodinných přídatků na děti, ale i ženě v domácnosti za to, že je matkou a stará se o výchovu dětí. Byl to tehdy vůbec první sociální zákon ve prospěch rodiny v celé Evropě, který nepřišel na mysl ani belg. soc. demokratu Van der Welde-ovi a tím méně pozdějšímu vůdci belgických socialistů H. Spaakovi.

To už bylo ovšem po 2. světové válce, a když se v únoru r. 1948 dostali v Československu k moci podvodem, lží a násilím komunisté, pro Msgr. Cardijna to byl výstražný signál. (V roce 1947 s ním totiž navázal úzké styky pražský arcibiskup Josef Beran, aby položil základy mládežnickému hnutí JOC i u nás, ale komunistický státní puč učinil rázem konec i všem těmto slibným přípravám.)

Msgr. Cardijn byl tehdy vůbec první ze západoevropských duchovních osobností, který poslal pracujícím v Československu vánoční pozdrav po vlnách éteru, jakmile začala v Mnichově vysílat radiová stanice Svobodná Evropa.

□

Hořel touhou odstranit důvody přitažlivosti komunistických hesel v Latinské Americe.

Pak se rozjel do světa. Nejdříve navštívil USA, kde jej do zcela odlišné situace amerických dělníků, uníí, politického systému dvou stran, existence silné „střední“ třídy - i tehdejšího farního apoštolátu různých sociálních klubů, pořádání bingo, prodeje pečiva, čokolády atd. k financování osadních škol plně zasvětil dnes již biskup Fulton Sheen, který kdysi v belgické Lovani studoval a v té době byl známou televizní osobností, jehož poučné nedělní programy sponzorovala celoamerická čistírna koberců „Magikist“. Tak Msgr. Cardijn jasně pochopil, že jeho specializovaný apoštolát dělnické mládeže by neměl v USA asi žádný úspěch, vrátil se do Belgie, a začal nám přednášet v Lovani na universitě, aby nás blíže seznámil s důvody svého neumdlévajícího úsilí, ale hlavně proto, aby navázal osobní styk se studenty ze zemí Latinské Ameriky, o jejíž kvalitě křesťanství silně pochyboval. Říkal nám:

„My, katolíci křesťané se holedbáme statistickými čísly, kolik nás už ve světě je. Ve skutečnosti však tvoří toto číslo Španěly a Portugalce pokřesťaněné země Latinské Ameriky, kde však - kromě křtu, lidové zbožnosti a různých procesí nemá katolická víra vůbec žádný vliv na uspořádání společenského života, na úsilí o sociální spravedlnost a výchovu národních elit věřících. Téměř ve všech zemích jsou tam u moci liberálové, kteří si „mastí jen svoje kapsy“, chodí někdy veřejně do kostela, aby nešli oficiálně „proti lidovému proudu“, ale ve skutečnosti ani v Boha nevěří a církevní autority drží „na uzdě“, aby se jim žádný biskup neodvážil připomenout požadavky

spravedlnosti sociálních encyklik církve počínaje s rozdělením půdy chudým zemědělcům, zakládáním svépomocných kempelíček a hospodářských družstev.“ Pak se někdy velmi kladně vyjadřoval o dobré vůli USA pomáhat latinsko - americkým zemím, ale zároveň bolesně kritizoval málo prozíravý a někdy i bezohledný americký obchodní individualismus, který si vůbec nevšímá toho, nač je ztracených peněz v latinsko - amerických zemích použito a dbají-li místní vlády o zlepšení údělu svých chudých občanů. Jindy nám zase Msgr. Cardijn připomněl, že když se mezinárodní komunismus předsvědčil o tom, že jeho revoluční snahy mohou uspět spíše v hospodářsky zaostalých evropských demokraciích, zaútočil hned začátkem třicátých let v zemi jižního souseda USA - v Mexiku, a když se mu mexická revoluce vymkla z ruky, rozpoutal civilní válku ve Španělsku. Pravidelně pak končival Msgr. Cardijn své přednášky obavami o budoucnost Latinské Ameriky a studentům ze všech jejich zemí věnoval v Lovani v šedesátých letech zcela zvláštní pozornost. Zajel si do Brazílie, Argentiny a Čile, kam pak poslal s navracejícími se studenty z Lovaně i své vyškolené jociсты a křesťanské odboráře v pevné naději, že snad „není ještě pozdě“. Papež Jan XXIII. jej za všechno jeho úsilí jmenoval kardinálem, ač předtím nebyl ani biskupem.

□

„Kdyby - kdyby“ - pozdě bycha honit...

A když se dostal na Kubě k moci marxista Castro, netajil se Cardijn svými obavami, že komunistická Kuba se v budoucnu stane výpadovou základnou Moskvy pro guerilové občanské války v zemích Latinské Ameriky. Jak správně dovedl celou situaci odhadnout! Přesto však - vzdor svým zásluhám, světovosti a kardinálskému titulu se mu nepodařilo mocné tohoto světa zavčas probudit ani v USA, a tak dnes těžce doplácíme na to, co jsme mohli udělat v zemích Střední a Jižní Ameriky hned po Castrově vítězství nad kubánským Battistou, vybojovaným US podporou Castrových guerilů, vyzbrojených americkými zbraněmi. Kdyby se bývalo Msgr. Cardijnovi zavčas účinně pomohlo, nemuseli jsme mít dnes problémy ani v San Salvadoru ani v Nikaragui, ani v Čile, v Kambodži, v Peru a Argentíně.

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: **Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.**
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: **Henry T. SYNEK**

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

September 13, 1986 — Vol. XI. No. 37.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí členové, přátelé a příznivci NSČK!

Náš Chicagský distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční „Den českých katolíků“ v neděli 5. října v sále Česko-Amerického kulturního střediska „Velehrad“ 2657-59, S. Lawndale Ave. Jako každým rokem čistého výtěžku z tohoto kulturního podniku bude použito k podpoře našich zásluhných kulturně potřebných a dobročinných organizací a tisku.

K čistému výtěžku hodně přispívá i zisk z knížek „Štěstěny“.

Snažíme se vždy, aby vlastníci štěstěných loteriálních čísel dostali za jejich odkoupení losů a svou dobrosrdečnost nějakou pěknou výhru.

Abychom měli však bohatou tombolu, potřebujeme také Vaši pomoci.

Obracíme se proto nyní na Vás s prosbou, abyste i letošního roku na nás pamatovali nějakým pěkným dárkem do tomboly.

Své dary můžete přinést buď do úřadovny NSČK, anebo do administrace H.N.; obě jsou jak víte v budově chicagského Velehradu. Nemůžete-li nám dary sami přinést, rádi si pro ně přijedeme, když nás zavoláte: telefon NSČK: 522-7575; telefon H.N. 762-2044.

Předem přijmete naše srdečné Pán Bůh zaplat za Vaši štědrost a snahu pomoci, aby se dobrá věc opět podařila.

Distriktní svaz českých katolíků - Chicago.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

OBLASTNÍ VÝBOR ČSNRA CHICAGO

Milý bratře, milá sestro,
pravidelná měsíční schůze
Oblastního výboru ČSNRA se
koná

v úterý 16. září 1986

v 7:30 hodin večer

v budově Mid-America Savings,
5900 W. Cermak Road, Cicero.
Na pořadu:

čtení zápisu z minulé schůze,
zprávy jednotlivých odboček a
přidružených organizací,
dokončení příprav k oslavě 28.
října,

podrobnější zprávy o zájezdu
divadelní skupiny z Toronta,
volné návrhy

Prosíme členy a členky o hojnou
návštěvu a dochvilnost.

Stanislav Brym

předseda

Tony Jandáček

jednatel

RŮZNÉ ZPRÁVY

Simon Wiesenthal, legendární pronásledovatel ukrývajících se válečných zločinců, nedávno prohlásil v rakouské televizi, že po skončení studia žil dva roky v SSSR. Pobyt označil za nejlepší možnou přípravu na pozdější hrůzy nacismu, neboť oba systémy jsou neuvěřitelně podobné. Dále řekl doslova: „Nedávno se mne ptali, jaký byl rozdíl mezi Hitlerem a Stalinem. Hitler říkal, co opravdu myslel - a nikdo mu nevěřil. Stalin lhal - a všichni mu věřili!“

XXXXX

Kadárův kapitalismem oparifikovaný socialismus našel následovníky i v Československu. Typickým příkladem může být JZD Slušovice na Zlínsku, o kterém již referoval evropský čas. exilový tisk. Nyní požádala o azyl v Austrálii družstevní veterinářka, již sytá gulášového komunismu. Podílela se zejména na přenosu embryí z vysokoproduktivních dojníc na hostitelské krávy, tak docílené zvýšení porodnosti a užitkovosti dosáhlo ve slušovickém stáde skotu světové úrovně. Družstvo je také známé svým chovem koní, sbírajícím první ceny zejména na Velké pardubické.

XXXXX

Milan Brych, 47, svého času proslulý nekonvenčními metodami léčby rakoviny, bude 13. září propuštěn v Kalifornii z vězení po polovině šestiletého trestu, k němuž byl odsouzen v r. 1983. Podle obvyklé praxe bude z USA okamžitě deportován - našťastí pro něho na Nový Zéland, jehož je státním příslušníkem.

47. MORAVSKÝ DEN Velká národopisná slavnost

Ústředna Moravských spolků a Národopisný kroužek Ústředny pořádají - letos právě o svátku sv. Václava - v neděli

28. září 1986

„Velkou národopisnou slavnost - 47. Moravský den“, ve velkém sále Union Hall na Joliet Road a La Grange Road v Countryside, Ill.

Je opět připravován s mimořádnou péčí celého pořadatelského sboru. Bohatý program zpěvů, národních tanců a zvyků nacvičil a bude řídit Standa Vymyslický za asistence Marty Rybové. Na 100 účinkujících v pestrých moravských krojích vystoupí v tomto jedinečném národopisném programu, který bude doprovázet populární Veselá kapela za řízení kapelníka George Pichy.

Moravský den začne již v 10 hod. dopoledne, kdy v téže hale bude koncelebrována mše svatá dp. Esterkou, rodákem z Dolních Bojanovic na Moravském Slovácku spolu s dp. Vojtěchem Vitem O.S.B. z Chicaga v české řeči a s českým zpěvem a kázáním.

Po skončení bohoslužeb bude otevřena kuchyně, kde budou podávány chutné obědy a bude i dostatek výborného domácího pečiva ke kávě.

Program začne přesně ve 2 hod. odpoledne. Proto přijďte včas, abyste nerušili a mohli jste sledovat celý odpolední pořad. Po programu bude následovat Moravská veselice při hudbě Veselé kapely. Také bude otevřen stánek s upomínkovými předměty moravských motivů a gramofonovými deskami, které nazpívali členové Národopisného kroužku za doprovodu Veselé kapely.

Večer na uvítání hostů bude v sobotu 27. září 1986 v 8 hod. večer

v budově Sokola Berwyn,
6445 W. 27th Place v Berwynu.

Moravský den je v našem chicagském krajském životě mimořádně významnou kulturní a společenskou událostí. Je připravován s velkým nadšením a láskou k tradicím a odkazům naší rodné vlasti. Naše mládež, která se k těmto odkazům plně hlásí a je udržuje si zaslouží veškeré podpory celé naší krajské veřejnosti.

Proto v neděli 28. září přijďte všichni na 47. Moravský den!

Pořádající výbor

**Buy U.S.
Savings Bonds**

Pošlete své děti do sobotní doplňovací české školy

V září 1986

Milí rodiče a milé děti,

po prázdninách, které doufáme, že jste hezky užili, Vám i nám nastávají školní povinnosti.

Začátek školního roku ve svých amerických školách jste zahájily a pravidelně již chodíte do školního vyučování.

V sobotu 13. září v 1 hodinu odpoledne začíná vyučování v české sobotní doplňovací katolické škole Josefa kardinála Berana. Věříme, že se s Vámi všemi, které jste loňského roku do naší školy chodily, sejdeme. Přiveďte i své kamarádky a kamarády, kteří mluví česky a kteří do naší školy nechodili, poněvadž jejich rodiče pravděpodobně o ní nevěděli.

Školní vyučování je každou sobotu od 1 hodiny odpoledne a končí v půl čtvrté. Prázdniny a volno budou předem oznámeny. Do školy si přineste desky (folder) na xeroxovaný učební materiál, který ve škole dostanete, sešit a pero. Menší děti potřebují rovněž barevné tužky (pastelky). Zápisné pro rodinu je \$5.00.

V sobotu 13. září začínáme nejen vyučování, ale i nacvičování vystoupení dětí na Den českých katolíků, který se koná první neděli v říjnu, t.j. 5. října v chicagském Velehradě.

Doufáme, že rodiče, kterým záleží na tom, aby jejich děti nezapomněly naši rodnou řeč; ale aby se v ní zdokonalily a seznámily se s našimi národními tradicemi náboženskými a historickými, nám své děti do školy pošlou.

Těšíme se na shledanou v sobotu 13. září v 1 hod. odpoledne ve školní místnosti farní školy Panny Marie Svatohorské v Ciceru (2414 So. 61st Ave.)

Předem děkujeme rodičům za pochopení a spolupráci.

Přejeme Vám i dětem požehnaný školní rok, hojnost zdraví a radosti z poctivě zasloužených úspěchů.

Za sobotní doplňovací katolickou školu Josefa kardinála Berana

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
Františka Uhlířová

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru
RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

DOBA "BĚHEM ROKU"

24. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, všechno jsi stvořil a všechno řídíš. — Pohlédni na nás a dej, — abychom ti sloužili celým srdcem — a na sobě poznali, — jak nás opravdově miluješ. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Ex 32, 7-11, 13-14)

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Sestup dolů, neboť přivodil si zkázu tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země. Brzo uhnul z cesty, kterou jsem jim přikázal. Utíli si býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: To je tvůj Bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země."

Hospodin řekl dále Mojžíšovi: "Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé líje. Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim a ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ."

Mojžíš konejšil tvář Hospodina, svého Boha, slovy: "Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země?"

Rozpomeň se na Abraháma, Izáka a na Izraelce, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: „Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy; a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu a zdědí ji na věky.“

A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil zkázu, kterou vyhlásil proti svému lidu.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TIMOTEJOVI (1 Tim 1, 12-17)

Děkuji tomu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za hodného své důvěry, aby mi mohl svěřit tuto službu, ačkoliv jsem byl dříve rouhač, pronásledovatel a násilník. Dostalo se mi však milosrdenství, protože jsem to dělal z nevědomosti ve své nevěře. Milost našeho Pána se však na mně tím hojněji projevila s vírou a láskou, která je založena v Kristu Ježíši.

Na tuto nauku je spolchnutí a zaslouží si, aby se jí naprosto věřilo: Ježíš Kristus přišel na tento svět, aby zachránil hříšníky. Já mezi ně patřím na prvním místě. Ale právě proto jsem došel milosrdenství, aby tím Ježíš Kristus prvně na mně ukázal celou svou shovívavost; já jsem měl být příklad pro ty, kdo v něj v budoucnosti uvěří, a tak dosáhnou věčného života.

Králi věků, Bohu nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému buď čest a sláva na věčné věky. Amen.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 15, 1-10)

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: "On přijímá hříšníky a jí s nimi!"

Pověděl jim toto podobnění: "Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, nenechá těch devětadvadesát na pustině a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se mi ztratila.'"

Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se dá na pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.

Nebo má-li nějaká žena deset stříbrných mincí a ztratí jednu z nich, nerozsvítí lampu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji najde, svolá své přítelkyně i sousedky a řekne: 'Radujte se se mnou, poněvadž jsem našla peníz, který jsem ztratila.'"

Říkám vám, právě tak mají radost Boží andělé nad jedním hříšníkem, který se dá na pokání."

Kalypton:

ZAPŘI SEBE SÁM Meditace na Mt 16, 24-25

„Ježíš řekl svým učedníkům: Chce-li kdo za mnou přijít, zapři sebe sám, vezmi svůj kříž a následuj mne! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí jej, kdo však svůj život pro mne ztratil, nalezne jej.“

Mt 16, 24-25

Proč stále začínat u věcí voňavých a snadných, reklamně červených, lákavých, pěkných na pohled?

Začneme raději tímto slovem, drsným, temným, těžkým, slovem tvrdé řeči. Vždyť je kladeno na sám počátek cesty, je to předpoklad a zároveň překážka, kámen úrazu, znesnadňující příliš

lehkomyslný a lacině samozřejmý vstup. Všechno je vlastně vyřčeno v této řeči na cestu, iniciální řeči: že jde o stezku života, že je to cesta úzká, že prochází údolím smrti, že vede přes „chceš-li“, že tu jde o záchranu, nalezení, že jde o sebeztrátu, že vede za Ním.

Nechme se vyzkoušet těmito slovy, nechme je v sobě zaznít. Třeba ne hned všechna, třeba jen tu první podmínku „zapři sebe sám“ - vždyť ta nás nejvíce uráží, třeba ne celou, třeba jen ta dvě slova: sebe sám.

Zapři, odmítni, už neznej sebe sám! Olej byl přilít do ohně, plamen vyskočí, horký nápoj vzkypí: podržme v paměti tu horkou pěnu, nefoukejme hned do ní, budme pozorní k tomu, co v nás klokotá a co se v nás páli, je-li nám řečeno: zapři sebe sám.

Je to pocit nejprve jakoby smyslový: jako by cizí ruka ledově, drze, nestydatě sáhla na teplou kůži našeho já. To že je poselství radostné zvěsti? Je to opravdu ten mírný a laskavý Ježíš evangelii, kdo toto říká? Netlačí se tu totalitární ideologie nějaké přehnané instituce, aby mne okradla o moji osobnost, o mé soukromí a důstojnost, aby ze mne udělala manipulované číslo? Není Ježíš tohoto výroku blouznivým vizionářem a svědcem, strhávajícím mne k temným hrám orientálních náboženství, když už za vstupenku do arény musím zaplatit svou kritičností, střízlivým rozumem, svým solidním, světlým, z běhu každodennosti spolehlivě známým já? Kam vede cesta, která smí stanovit tak šílenou cenu? Který surový kámen chce zneklidnit hladinu vody, v níž vidím svou

obraz? Jaký protimluv a absurdní blábol chtit, abych okradl

sebe o sebe? V jaké ne-já se mohu zřítit z domova nejdomejššího, mateřsky vonícího, důvěrně zadýchaného já? Jakým silám budu vydán všanc, vzdám-li obranu svých hranic a nechám-li znejistit linii svého horizontu?

Nechme chvíli křičet všechny uražené a zjitřené vrstvy naší bytosti proti té ostré, cizí výzvě, avšak nedejme se tím hlukem pohltit.

Jsmo uražení: to je dobře. Přijímáme-li nárok „zapři sebe sám“ tak, že nás zprvu popouzí, bolí a páli, pak jsme na dobré cestě. Už jsme se vyhnuli pokušení chápat jej jako další variantu hesla „překonej sám sebe“, jako morální údernictví, už víme, že nejde o siláctví, s nímž bychom se tahali za vlastní cop k oslnivějším stupínkům na křivce mravní výkonnosti a s uspokojením pak zapisovali kladné položky asketického zlepšovatelství do knihy výkazů a účtů.

Jděme však dále: neobnažil v nás bolestivý řez radikálního nároku „zapři sebe sám“ něco hlubšího, co mluví jinou řečí než kvilivě viklání vychýlených jistot každodennosti?

Budme pozorní k oněm zastřeným hlasům, skrytým polohám, divným náladám, vůním a barvám našeho života, které kvetou spíše jaksi ve stínu našich dní, a proto oku uvyklému světlu všednosti nejsou - alespoň zprvu - snadno zřetelné.

A vskutku: vystupuje tu ještě jeden hlas, ještě jedna nálada. Kdesi poměrně hluboko, vespod a jaksi napříč nás se ozývá cosi, co vychází vstříc hlasu vyzávajícímu naše já, aby zapřelo a překročilo sama sebe. Je tu cosi, co tuší: zapřeme-li sama sebe, ono zapřeno nebude, nebude na tom tratit, oddychne si.

Je tu cosi, co chce být nahé a svobodné, nemít žádné zábrany, žádné starosti, žádné úřady a důstojnosti, žádné závazky a povinnosti, žádnou minulost, žádné plánování, jen bezhraničně důvěrnou přítomnost jako nekončící palouk rajsky šťavnaté trávy pod nohama: být jako dítě.

Vůle k novému počátku, novému zrození, dítě v nás, ozývá se v cinknutí novoročních přípitků i v patosu velikých předsevzetí; obvykle však bydlí hlouběji a dává nám pocítit svoji přítomnost jen v chvílích, kdy půdu naší racionality obleje či docela zatopí teplá voda nenadále vytrysknuvších podzemních pramenů.

Bylo by možno hodiny rozjímat o tomto podivném dítěti, které v nás bydlí: mlčivě, střízlivě, jak dovede zčeřit říčku fantazie, jak rozumí ptačí řeči citů, jak

jako dýchání potřebuje své hry, jak přichází ke slovu vždy, když si hrajeme - nevynecháváje ani takové polohy her, jako je erotika a jako je válka - jak vstupuje do našich snů a jak - dusíme-li je v sobě - dovede si své nespoutané hry - neboť hra je jeho mluva a jeho živel - tvrdohlavě prosadit za cenu velkého rozbourání naší střízlivé skutečnosti.

Nejsou nakonec všechny úniky z šedivé průměrné každodennosti včetně střemhlavých pádů do opilství a všech „temných skutků“ v posledku tragickými pokusy vládat se k tomuto dítěti v nás, zapomenuté, ztracené, zrazené poloze života, s nímž „na světle“, „ve dne“ se setkávat opravdu asi nelze?

Co jsme teď vytěžili ze setkání s tímto dítětem?

Chceme říci, že v jádru bytosti je cosi přirozeného, čistého, nezkaženého, co má v pohybu obrácení přijít ke slovu? Naprosto ne!

Jednak o tomto dítěti nelze jednoduše tvrdit, že je nezkažené a čisté; je spíše jaksi mimo dobro a zlo a před všemi morálními soudy, jednak jaksi zároveň je a není námi, neboť předchází jakémukoliv dělení skutečnosti na subjekt a v objekt-subjektovém pohledu je vůbec nelze uvidět. Dále pak nejde o ně jako takové, ono samo není zdrojem pohybu obrácení a ani jeho cílem - je spíše poukazem a bereme je za svědka.

Za svědka toho, že lidská skutečnost je vrstvena jinak, než se zdá pohledu ulpívajícímu na povrchu věcí, za svědka toho, že skutečnosti bydlící ve stínu našeho každodenního zaměstnaného a rozptýleného já mohou zprostředkovat větší jasnost a že v této jasnosti, v tomto osvětlení z jádra a hloubky lze nahlédnout pohyb vyznačený slovy „zapři sebe sám“ jako pohyb nikoliv absurdně ničivý, nýbrž smysluplně tvůrčí.

Zapři sebe sám znamená opravdu v jistém smyslu rozlomit, rozbít své já: rozlomit, otevřít, nikoliv znehodnotit.

Rozlomit jako se rozlamuje pečet' na dopise, který chce číst, rozbít, jako se rozbíjí skořápka ořechu, který mi byl darován k jídlu. Je to tortura iniciace, bolestné zrušení falešného, povrchního srozumění se sebou samým.

Sebe sám - to není jádro mého bytí, to je jeho skořápka, která musí být napřed rozlomena, je to jistý tvar, jistý způsob našeho bytí, povrch, který se chce zdát být jádrem, spoutání, které se chce jevit „jako“ suverénní nezávislost a svoboda.

Zapři sebe sám - ta výzva mří

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

stejným směrem jako jiné Ježíšovo slovo: Zrno pšeničné, nezemře-li, samo sobě zůstane, zemře-li, mnohý užitek přinese. Odsud mu zkusme rozumět.

Sebe sám, sám pro sebe, sám o sobě, v sobě sám...zaposlouchejme se dobře do tohoto rytmu, do tohoto tance divokého, supivého, už ho máme plné uši, není to těžké vybavit si ten rytmus - často jím zní do taktu naše srdce, často strhává tato melodie do tance všechny naše údy...

Sebe sám, sám sobě, sám pro sebe, v sobě sám... jeden krok dopředu, jeden dozadu, dychtivé, zpocené tváře, tisíce párů nohou jsou ztročovány touto vlezlou melodií; jeden krok dopředu za věcmi, za barevným množstvím, ale hned krok dozadu...

Nikdy dopředu víc než ten jediný krok - napřážené ruce nedosáhnou, a dosáhnou-li, musí zase pustit... jen jeden jediný krok dopředu a hned krok zpátky - do kruhu, beznadějně, bezvýhodného kruhu jsou zakuti a zapleteni všichni tito tanečníci.

Jen jeden jediný krok dopředu v mámě rychlém taktu *sebe, sobě* - ale hned trhnutím zpátky: všichni tito tanečníci jsou připoutáni k tragickému balvanu *sám*.

Sebe, sobě - sebe-uplatnění, sebe-prosazení, sebe-uspokojení, sebe-chvála, sebe-láska, sebe-vražda - to je upocený, krátkodechý, supivě dychtivý pohyb, věčné kroužení tohoto reje věžů; *sám* - to je jeho střed, jeho tíha, jeho nehybná aseita, jeho mlčenlivé zakletí.

Sebe, sám - to je výpad viny; *sám* - to je trhnutí trestu.

Divný to obraz a divní věžňové!

Sebe, sám - opravdu důvěrně známá je ta melodie: kdo může říci, že nikdy neposkočil v jejím rytmu? Snad už při zrození máme ji v uších!

Nepatří tedy přímo k podstatě lidského údělu? Jak jsme mohli říci, že je jen skořápkou, jen povrchem, jen zajetím, jen sněti na lidském já? Odkud se tedy vzala tato melodie, tento životní pohyb, ten tvar lidské existence - a můžeme vůbec myslet lidské já tohoto zakletí zbavené?

Vrátíme-li se k Písmu, první variaci na téma *sebe sám* tam uslyšíme zahrát na hadí píšťalce: „Budete jako bohové, znajíce dobré a zlé“ (Gn 3,5).

Ten příběh je situován do ráje - odehrává se na št'avnatém úrodném palouku bezhraničně důvěrně božské přítomnosti. Celek veškerenstva má podobu zahrady (ne absurdní pouště) a všechno, co tu bohatě kvete a zraje, odkazuje k sadařské

tvůrčí péči otcovské ruky, která to vše uvedla k životu, vše to chrání a za vše ručí: tak je tu zakoušen svět.

Všechno je darem a všechno je výmluvné, svým nezkaleným bytím svědčí o dárci, který je dobrý. Adam, lidský pra-typ, je jeho protějškem, reprezentantem, obrazem, veškeré zobrazení Boha bude nadále v bibli zapovězeno, neboť je tu jediný autorizovaný Hospodinův obraz, a tím je člověk.

Kdo má v Orientu obraz, pečet' vladaře, je jeho zplnomocněným zástupcem. Adam, který jest tímto obrazem, je povolán a poslán k vladařské péči o zahradu veškerenstva.

Ráj, to je bezprostřednost vztahu *já* a *ty* mezi Bohem a člověkem. Adam je bytostně člověkem vztahů - „není mu dobře býti samotnému“ - a ze základního vztahu k Tvůrci rodí se intimita a pravdivost jeho vztahu k ženě a důvěrné spočinutí pralidského páru v bezpečí a přátelství přírody.

Je tu vlastně jediná podmínka, která činí ráj jako št'astné pole vztahů možným: že bude člověk respektovat svrchovanou svobodu a nezmanipulovatelnost tajemství Boha jakožto dárcce poznání a života. Podmínka vyjádřená nedotknutelností stromů ve středu ráje.

Pokusí-li se člověk zakládání a udílení *smyslu* (vždyť jaké ovoce zraje na stromě poznání a stromě života?) vzít do své vlastní režie, není už ráj možný.

Rajské vztahy jsou pak porušeny a zákonitě - zde snad po prvé možno mluvit o zákonu a zákonnosti - přichází to, co právem zkoušíme jako největší ohrožení smyslu, ba nesmyslnost samu: smrt, lidská konečnost a její ustavičná přítomnost v životě člověka vědomím o ní.

Jádro Adamovy viny, matky všech vin: být jako Bůh, znát dobré i zlé - je vůle učinit *sebe sám* středem, základem, zdrojem a smyslem všeho.

Znát dobré i zlé - v plném semitském smyslu slova poznání a navíc s umocněním nekonečné svrchovanosti - to by znamenalo jediným výkonem vladařsky stanout nad dobrem a zlem, učinit *sebe sám* panovníkem všech hodnot, manipulujícím, rozhodujícím bez odvolání, určujícím, co je dorbo a zlo, prvním hybatelem.

K tomu ovšem třeba smazat onen smysluplný horizont lidského života, lidskou svobodu předcházející a teprve zakládající - a proto je tento čin nutně namířen přímo proti svobodě Boží.

Bůh by už nebyl Bohem, oním Ty promlouvajícím k celku veškerenstva a skrze tento celek, stal by se partikularitou, částí světa, věcí mezi věcmi, kdyby jej člověk ještě potřeboval k uspokojování svých možná přetrvávajících „náboženských potřeb“.

Kámen úrazu Adamova činu není v jeho titánsky vzpurné smělosti (Adam není Prometheus), nýbrž v jeho „nezodpovědnosti“; Adam nechce být nikomu odpověden, nechce sdílet život. Základní komunikace je zrušena, je rozlomen vztah daný předchůdností, nezmanipulovatelností základního *ty*.

Není-li celek veškerenstva zakoušen a přijímán jako smysluplné a smysl darující *ty*, jako oslovující, sebezjevující *logos*, hroutí se nejvládnější struktura lidského *já*.

Lidské *já* stojí a padá se vztahem k tomuto *ty*. Žádná věc uvnitř světa mu *ty* nenahradí, protože ono samo není věcí. Lidské bytí není výskytem na způsob předmětu, nýbrž právě účastí na ději, na životním pohybu, jimiž se celek veškerenstva zjevuje jako smysl dávající *ty*.

Adamovým činem vytržení z prazákladního vztahu *já* a *ty* je lidské *já* bytostně proměněno: dostává podobu *sebe sám*. Lidské *já* už není oslovitelné, obdarované oním smysluplným celkem, vypadlo z pohybu, vycházejícího z onoho celku a rotuje samo kolem sebe, v pohybu *sebe a sobě* kolem chladnouceho *sám*.

Adame, co jsi to učinil? Adame, kde jsi?

Adam už není v pravdě, v neskrutosti, Adam je ve lži, ve ztracenosti a strachu: „Bál jsem se...schoval jsem se...žena mi dala...had mě obloudil...“

Člověk nechtěl žít život v Bytí, v bytostném dialogu, chtěl prosadit *sám* sebe na úkor *ty* - ted' není schopen pravdivé odpovědi, odpovědnosti, osobního *já*, vymlouvá se: na ženu, ona na hada...stalo se to. Ono se

to stalo.

Namísto *já* přichází neosobní *ono se*.

Není počátek a určující princip vlády *neosobního „se“*, z tohoto anonymního tyranu a cizopasnika na lidské existenci, spjat právě s adamovskou snahou vybudovat *sám sobě* svět, jehož základem nebude lidskou svobodu předcházející a zakládající smysl?

Sebe sám je takový tvar lidské existence, jež v posledku nesnese v sobě jako svůj střed a základ *já*, nýbrž *ono se*.

Je jako ulita, v níž uhynul a vyhnul živý tvor a zůstává echo, šumění.

Člověk, který ztvrdl v postoji *sebe sám*, už není osobní, živou, odpovědnou existencí, je prázdny; už v něm nebije lidské srdce, „šumí to“ v něm - namísto *já* nastoupilo *ono se*.

A více: všechno kolem něho, svět, příroda, ostatní lidé, i Bůh (mluví-li o něm) už pro něho nejsou *ty*, není zde možné radikální osobní setkání s nimi, obdarování a rozhovor - jsou pouhé *ono*, jsou to předměty, objekty.

Ono, anonymní svět předmětů, je smutná klec, v níž člověk vnějšku zakletý v pohybu *sebe a sobě* tápe okolo ztroskotaného, vypleněného *sám*. Není celé vyprávění bible vlastně dějinami vysvobozování z otroctví tohoto „*sebe sám*“?

Nebývej moudrý *sám u sebe*; boj se Hospodina a ustup od zlého“ (Př 3,7). „Odpověz bláznů podle bláznovství jeho, aby *sám u sebe* nebyl moudrý.“ (Př 26,5).

Byť mi dal Balák plný dům svůj stříbra a zlata, nebudu moci přestoupit řeči Hospodinovy, abych činil dobré nebo zlé *sám od sebe*; což mi Hospodin oznámí, to mluvit budu“ (Nm 24,13).

Žádný zajisté z nás není *sám o sobě* živ a žádný *sobě sám* neumírá, „nebot'...at' jsme živi, at' umíráme, Páně jsme“ (Řím 14,7-8).

„Nebot' ne *sami sebe* kážeme, ale Krista Ježíše“ (2

Kor 4,5).

Zakletí v sobě, hřích, uzavření před pravdou (obrazy pádu, stavby babylonské věže, egyptského zajetí, odpadu k modloslužbě, Davidova cizoložství) nelze podle bible překonat mravním výkonem, založeným v posledku opět v člověku samém.

Proti pohybu *sobě sám* je tu jiný pohyb, pohyb záchrany, vycházející od Hospodina, z toho odmítnutého základního *ty*.

Hospodin zachraňuje a jen tak se mohou znovu díť dějiny Izraele, a to i v porážkách a katastrofách rozbíjejících sebespoléhání a sebe-jistotu onoho společenství. Jedině tento výmluvný, povolávající, byť mnohdy bolestný a tragický pohyb (exodus) přináší vysvobození.

Ten pohyb spásy, pohyb záchrany, tato mluva *Logu* není za lidmi ani *nad* nimi, nýbrž s nimi a v nich. A tam, kde pohyb záchrany přichází nejradikálněji, kde Boží *ty* je lidem nejbližší, je tímto Slovem *člověk Ježíš*, antipod Adama.

„On totiž...nepokládal za lup to, že je roven Bohu, nýbrž zmařil *sebe sám*, přijav přirozenost služebníka...Ponížil *sám* sebe, když se stal poslušným až k smrti, a to smrti na kříži“ (Fil 2, 7-8). „Vydal v obět' *sám* sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého světa (Gal 1,3).

V Olivetské zahradě, v blízkosti lisu na drcení oliv, činí rozhodnutí přímo protilehlé rozhodnutí prarodičů v zahradě ráje - rozhodnutí pro smrt, která má přinést život v plnosti pro mnohé: „Ne má, ale Tvá vůle se staň“.

„Zachraň *sebe sám*!“ volají na něj nepřátelé v hodině smrti a je to největší pokušení, evokující trojí pokušení na poušti, uskutečnit spásu oslnivým výkonem *sebe sám* a

(Dokončení na str. 14)

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

IMMORTAL

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dobrá zásoba
postačí

Velikosti 6—12

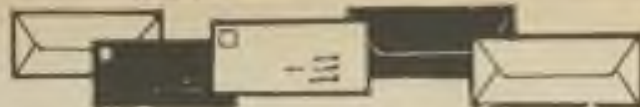
Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

DOPISY našich čtenářů

Brookfield - Illinois

Milý Otče Víte,
předem srdečný pozdrav. Posílám předplatné a něco na inkoust, abyste noviny dobře očernil, abych to pěkně viděla. Už jsem na tom světě hodně dlouho, uběhlo mně již 90 let. Pomodlete se někdy za mne. Mám tu motolici a léky nepomáhají. Nikam nechodím. Byla jsem třikrát ve špitále.

Přeji Vám hlavně hodně zdraví do dalších let.

S Pánem Bohem
Božena Valenta

Milá paní Valentová,

Pán Bůh zaplat' za předplatné a dar tiskovému fondu. Jste v mých modlitbách a Vy si zase vzpomeňte ve svých na nás.

Pán Bůh Vás opatruj, vzpomínám na Vás

Otec Vojtěch

Toronto - Ontario Kanada

Vážená a milá redakce Hlasu národa,

všechny Vás a taky čtenáře HN zdravím. Čas běží a je opět čas zaplatit předplatné na tak dobré noviny a tak příkládám šek a co zbude je na inkoust.

V únoru jsem měl již třetí oční operaci a nyní je moje čtení dobré. O svátku tatínků jsem si vzpomínal, že můj tatínek odešel na věčnost již více jak před 19 roky. Vzpomínám též na přítele ing. Chadima, jež byl v padesátých letech zaměstnán u ČSD v Praze. Měl syna Jardu, který je na Nové Guiney pilotem. Nevím, zda-li J. Chadim z Clevelandu, jež taky někdy psal do HN, je také jeho syn. Budu rád, kdyby mně napsal, mohl bych mu dosti říci o jeho otcí. Byl komunisty odstraněn z pracovní posice a hodně šikanován. Byl to však správný a čestný chlap, který neohnul páteř před komunisty, i když za to velmi trpěl. Jako inženýr byl přeřazen na nejnižší posici - dělal figuranta za nejnižší, minimální plat. Měl nedaleko do pense a tak rád zůstal u ČSD, aby neztratil jízdní výhody. Nyní takovou perličku o něm:

Při pracovní poradě ho vyzval

ředitel odboru, aby něco vysvětlil a sice: „Soudruhu, pověz nám, jak to bylo...“ atd. Dostal odpověď: „Já nejsem žádný soudruh, jsem inženýr Chadim a tykám si pouze se svojí ženou a fajfkou!“ Potom řekl „pane přednosto...“ - bylo mu s výtkou odpovězeno: „Já jsem soudruh!“ Tož můj přítel na to - „pane soudruhu...“, všichni se rozesmáli, až na ty komunisty, jež skřípali zubama. Takových a podobných diskusí s komunistickým vedením měl hodně. Koncem padesátých let šel do pense a nevím, zda dosud žije. Možná, že jeho syn se mně ozve prostřednictvím HN.

S pozdravy Váš čtenář
Josef Strnad s manželkou

Milý čtenáři,

děkujeme za vyrovnání předplatného a dar tiskovému fondu. Jsme rádi, že po očních operacích se Vám zrak tak spravil, že můžete zase dobře číst. Jestli někdo z clevelandských čtenářů zná p. Chadima, at' nám dá vědět. Spojili bychom s ním pana Strnada, aby se dověděl, je-li příbuzný ing. Chadima, s kterým se doma dobře znal.

Pěkně Vás i paní pozdravujeme a přejeme vše dobré.
Redakce

Newburg - New York

Ctěná redakce,

myslím, že je čas, abych poslala, co dlužuji. Posílám \$35 a co zbude, dejte, kde nevíte potřebujete. Odpusťte, že jsem peníze neposlala dříve, ale když je člověk starší, tak všechno zapomíná.

Je nějak málo dopisů, asi v létě se nikomu nechce psát. Počasí máme obstojné. Občas zaprší, někdy je dosti teplo a pak zas chladno, taková všehochut'. V některých státech mají velké povodně. Musíme však vše brát tak, jak je, nemůžeme si poroučet.

Mnohokrát Vás všechny pozdravuji a Pán Bůh Vás opatruj!

Ella Pelus

Milá naše čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za vyrovnání

předplatného a dar tiskovému fondu.

Léto je pomalu za námi a za chvíli budeme naříkat na zimu. Nikdy nejsme spokojeni, i když je nám to málo platné.

Bud'te hodně zdráva. Srdečně Vás pozdravujeme a přejeme vše dobré od Pána Boha.

Redakce

Moulton - Texas

Vážená redakce Hlasu národa, již delší dobu na to myslím, že se musím s Vámi vyrovnat. Lituji, že jste mně to museli připomenout. Viděla jsem, že moje předplatné už dávno vpršelo, ale jak už to bývá, vždycky se něco přihodí, co zabráni věc vyřídit. Manžel totiž musel zase do nemocnice, neb se mu ta dobrá noha začala kazit a vypadá, že už nebude pomoci. Už je z nemocnice venku, ale moc naděje nemám, že to bude dobré. Je v domě odpočinku, kde se mu dostane lepší péče než doma. Nemají tam však dost ošetřovatelek, tak někdy musí dlouho čekat, než přijde pomoc. Byla jsem tam včera a naříkal si, že nikdo nepříjde, když něco potřebuje. Špatně vidí, tak se ani dobře nenají. Když jsem tam, tak mu vždycky pomáhám. Mají tam takových ubožáků hodně a jsou ještě v horším stavu než je můj Josef. Jsou totiž někteří paralysováni na půl těla a nevládnou rukou ani nohou. Nejhorší je, když ani mluvit nemohou. Můj manžel, díky Bohu, mluvit může, má však špatnou paměť, tak toho také moc neřekne. Je rád, když tam přijdu a všecko mu vyložím, co je doma nového a co dělám.

Dům potřebuje hodně oprav. To nejhlavnější už je opravené, ale ještě je toho dost, co čeká na opravu. S tím musím počkat, až jak to dopadne s Josefem a kolik budu mít. Budu hodně platit, to vím. Museli ho převážet z nemocnice do nemocnice. Byl ve třech a to až 60 mil od Moulton. Kolik lékařů měl, co ho léčili, ani nevím. To poznám, až budu dostávat účty.

Dnes nám trochu zapršelo, ale měli jsme tu dlouhý čas moc sucho a velké teplo, až i stromy usychaly a tráva je místy vypálená. Také ovoce není jako jiné roky, tak je všechno drahé. Hlavně, aby zdraví sloužilo, neb toho si dovedeme vážít teprve, až ho ztratíme.

Příkládám šek na \$30 a doufám, že to na chvíli postačí. Promiňte, že jsem s placením pořad pozadu. Ráda bych pos-

lala více, aby to bylo dopředu, ale není to možné, když těch výloh je pořád tolik. Už jsem i na to myslela, že budu muset Hlas národa vypovědět, ač velmi nerada. Ale poněvadž jste byli tak hodní a posílali mi jej, tak abyste neměli zbytečné útraty, chci se vyrovnat a jak bude dál uvidím. Bude-li možné, pošlu zas něco a jestli ne, dám vědět. Nevím ale, jestli poslední číslo mi chybí, anebo jste žádné nevydali. Mám poslední dvojčíslo 29 a 30 ze dne 12.7. - 19.7. Nerada bych některé číslo ztratila, protože čtu životopis kardinála Trochty. Je to k neuvěření, co všechno musel zkusit a vydržet. Každý by to nevydržel, jen takový, Bohem vyvolený jako byl on. Je k neuvěření, že člověk k obrazu Božímu stvořený se tak zvrhne, že ztratí všechn cit a svědomí a je horší než zvíře, jako ti jeho mučitelé. Často si myslím, kolik z nás by obstálo, kdyby přišlo k tomu a museli jsme takové utrpení a mučení podstoupit jako kardinál Trochta a tak mnoho jiných v koncentračních táborech za gestapa a komunistů.

Musím dopis zkrátit, aby šel dnes, abyste dostali předplatné a nepřestali mi posílat noviny. Bylo by mi smutno bez Hlasu národa, hlavně proto, že podává spolehlivé zprávy. Čtu sice anglické noviny, jež dostávám od sousedů, ale žádné redakční poznámky a vysvětlení tam není; tak někdy nevím, jak tomu rozumět. Čekám proto až přijde HN, neb jsou tam často ty samé zprávy, ale vypsání do podrobnosti a vyložení. Snažím se také podpořit český tisk, pokud budu moci, aby nezankl jako už tak mnohé časopisy jako Nový domov, Svoboda, Hlas, Česká žena, Přítel dítek, Vůdce, Katolík. Všechny jsme odebírali. Bylo jich více, které zanikly, ale ty jsme nebrali. Musím se přiznat, že to byly povídky a romány, které udržovaly můj zájem o českou četbu za mých mladších let. Myslím, že bych spíše dovedla býti bez jídla, než bez čtení zajímavé povídky nebo románu. Škoda, že to všechno pomínulo. Už nám zbývají jen vzpomínky. Lidé už ani moc nečtou, mají televizi a všelijaké jiné zábavy. To vše dříve nebyvalo.

Vidím, že je čas ukončit dopis. Chci Vám ještě důstojně Otče Víte, poděkovat za pěkná slova uznání ve Vaší odpovědi na můj poslední dopis. Modlím se za Vás, aby Vám Bůh dal sílu

a trpělivost a hlavně zdraví.

S pozdravem a s Pánem Bohem
Ludmila Kristynik

Milí Kristyníkovi,

děkujeme za dopis. Je nám líto, že zdravotní stav pana Krityníka se zhoršil. Nezbývá než doufat a věřit v pomoc Boží. Jste moc hodná, že za ním často do „nursing homu“ chodíte, a tak mu jeho těžkou situaci svou přítomností usnadňujete. Dej Vám Pán Bůh hodně zdraví a síly, abyste to vydržela.

Měli jsme tři neděle prázdnin. Poslední předprázdninové číslo bylo 29 - 30 ze 12.7. - 19.7. a první poprázdninové čís. 31 - 32 ze 26.7. - 9.8. Od 16. srpna potom už Hlas národa vycházel pravidelně každý týden. Máte-li tato čísla, máte všechna. Kdyby Vám některé chybělo, tak nám napište, rádi Vám je pošleme.

Děkujeme za předplatné; ve Vašem případě bychom byli na placení počkali, víme, jaké máte teď starosti.

Pěkně Vás oba pozdravujeme a Pán Bůh Vás opatruj.

Redakce

Tři naši novokněží v exilu

Dne 25. května posvětil svatý Otec Jan Pavel II. na kněze 74 jáhnů z 23 zemí - za sedm let pontifikátu dal církvi 974 novosvětců. Byli mezi nimi tentokrát také dva naši krajané: Jan BARTA a salesián Václav KLEMENT. Dp. Klement slavil svou primiční mši svatou den nato v kruhu svých salesiánských spolubratřích v kapli Poutního domu a krátce potom odjel do jižní Korey jako misionář; dp. Bárta v kapli Papežské koleje Nepomucenum, v níž - spolu se Slovákem Ivanem Kutným, rovněž vysvěceným svatým Otcem - se na kněžství připravoval. Koncelebrovalo s ním na 25 kněží, primiční kázání pronesl jezuita P. Josef Koláček. Dp. Bárta bude pracovat v kolínské diecézi.

A třetím naším novokněžem je Karel JANOUŠEK; kněžské svěcení mu udělil Otec biskup Jaroslav Škarvača při cyrilometodějské poutní mši svaté v Ellwangenu 5. července. Místem jeho kněžského apoštolátu bude mnichovská arcidiecéze, v níž už poslední rok konal jáhenskou praxi.

Všechny naše letošní novokněže provázíme svým blahopřáním a modlitbou za plodné kněžské povolání.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „ChicagoLand“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Anonymus Pragensis:

Viděno z Cech:

Jan Pavel II. v Holandsku

Zdejší informovanost o holandské pouti Jana Pavla II. je velmi kusá. Jsme odkázáni na škodolibé noticky režimistického tisku a na stručná sdělení západních rozhlasových stanic. Jen malé procento našeho kněžstva je schopno poskytnout zasvěcenější výklad a ještě menší procento věřících o něj žádá. Západoněmeckou televizní reportáž ze dne 17. května

51. ANNIVERSARY
u Ondrušů v Berwynu

Známa krajanská firma Ondrus & son v pondělí 15. září zahajuje svůj 51. Anniversary sale.

Od svých začátků byla známa kvalitou svého zboží. Nejen starokrajané, ale i nově přijetí rádi k Ondrušům chodí, neboť vědí, že budou pečlivě a poctivě obslouženi.

Hermínka Ondrušová a její syn jsou v naší krajanské veřejnosti známi jako štědrí podporovatelé našeho zdejšího spolkového života.

Zastavte se u firmy Ondrus & son během letošního 51. Anniversary sale - nebudete litovat!

1985 sledoval zanedbatelný počet lidí; možnosti příjmu jsou totiž omezeny jednak fyzikálně (dosahem vysílače), jednak psychologicky (nezájmem většiny těch, kdo fyzikální možnost mají). Zbývají proto smíšené pocity a nejistota. Z těch pocitů je snad nejvýraznější dojem vzdálenosti, nesrozumitelnosti, ba i cizoty. Je to na pováženou: od Holandska nás dělí kromě „železné opony“ jen pár stovek kilometrů, zato nás spojují celá staletí západokřesťanské kulturní tradice. A přesto: jak odlišná receptivita, jak různé akcenty zde a tam!

Představuji si, jak by asi proběhla návštěva Petrova náměstka u nás, pokud by k ní došlo a pokud by byla veřejnost ušetřena bdělosti policie. Nepochybuji, že Slovensko, Morava i Praha by vítaly hosta ovacemi. Zdrženlivost, snad i nechuť bych očekával v průmyslových a v pohraničních oblastech samotných Čech, tedy tam, kde shodou okolností i přírodní a kulturní devastace pokročila nejviditelněji. Ale i tam by možná nakonec zvítězila zvědavost. Upust' me od srovnávání nesrovnatelného. Holandské výhrady a námítky se soustřed'ovaly kolem témat, která pocit'ujeme jako

druhořadá. V naší situaci církev mlčí, ba dokonce umírající, jak se někdy říká, nám jde o udržení duchovní kontinuity, o přežití.

K pochopení holandských poměrů by nám mohla být nápomocna naše vlastní národní zkušenost, totiž situace let 1918-20, kdy došlo k závažné krizi v české a moravské církvi. Jejím katalyzátorem byla tehdy vzvednutá vlna nacionalismu. Tento moment se v současné holandské situaci zřejmě nevyskytuje, ale srovnání umožňuje tehdejší český důraz na problémy sexuální etiky a církevní disciplíny (v dobově přiměřené podobě). Řím tehdy jednal s nekompromisní odmítavostí. Výslednicí byl masový odpad od církve a rozkol uvnitř kněžstva. Přibýlo bezkonfesijních, mnozí přestoupili k protestantským denominacím a vznikla tu nová početná církev, která se nazvala „československou“. Dnes, po době rovnající se přibližně délce lidského života, je zřejmá povrchnost tehdejší opoziční iniciativy. Potomci stoupenců inovací svou vírou většinou poztráceli.

Zřejmý je rozdíl postojů tehdejší a nynější hlavy církve. Benedikt XV. ani Pius XI. do Československa nejeli. Z Říma

zaznělo neústupné „indiscutabile“. Jan Pavel II. dnes přijíždí do Holandska, mluví, naslouchá a výraz tváře je tu zkoumavý, tu chápavý, starostlivý, nikoli však odmítavý. Zdá se, že ví, do čeho jde, a že neváhá vzít na sebe své břímě. Přitom se zdá, že postoj holandských „progresivistů“ je stejně egocentrický jako postoj někdejších českých „modernistů“. Stejně jako tehdy Češi, mluví i dnes Holanďané spíše za sebe než za svou církev, i když se možná domnívají, stejně jako tehdy Češi, že je tomu naopak.

I jinak jsou dnes Holanďané ve výhodě. Češi tehdejší pontifiky neznali. O Janu Pavlovi II. ví leccos celý svět. Např. to, že o vlas unikl smrti, která by - kdyby k ní došlo - byla smrtí mučednickou. Už z tohoto důvodu bych se zdráhal činit ho terčem nejnepříjemného vtípkování. A už vůbec by mě nenapadlo to, co napadlo jedny holandské noviny, které pokládaly za vhodné - poté co papež po svém zvyku políbil po přistání jejich zemi - vyslovit varování: kéž tvůj polibek není polibkem jidášským! Toto nedovedu chápat jinak než jako selhání holandské vnímavosti.

Také od českých pokrokářů bylo Římu snášet nejednu pot'ouchlost. Např. v r. 1925

pravila poslankyně parlamentu, socialistka Fráňa Zemínová k všeobecnému veselí: „Bude-li Svata stolice tvrdá, pošleme jí láhev Šaratice“. V roce 1950 ji komunisté odsoudili na dvacet let, v jiné souvislosti ovšem. Holandská církev zajisté prodělává svízelné období zkoušky. Zdalipak napadne holandské katolíky, jak by asi obstáli, kdyby na ně dolehlo - právě teď! - nějaké závažné břímě zvenčí? Kdyby byl třeba nad jejich církví vynesen rozsudek pomalé smrti?

Rád bych poděkoval západoněmecké televizi za kus dobré žurnalistické práce. Na některé záběry nezapomenu. Např. na tu lehkomyšlně vtípkující a nemladou již veřejnou činitelku; na premonstrátského opata, který odmítl účast na pontifikální mši a zápasí s pokušením demagogického myšlení; na odosobněné tváře holandských „punks“. V závěru televizní reportáže vystupovali představitelé jedné farní komunity. Jakási mladá žena tam pravila: „K tomu, abych milovala své bližní, nepotřebuji papeže.“ Napadlo mě: a k čemu, děvče, potřebuješ Krista? A vůbec, Holanďané, sytí a svobodní, víte o svém - kříži?

51st Anniversary
SaleJohn Ondrus
SonMrs. Hermína Ondrus
Founder

STARTING MONDAY, SEPTEMBER 15th
through
SATURDAY, SEPTEMBER 20th

Kvalitním zbožím sloužíme poctivě našim zákazníkům 51 let.

Na salu máme povlaky na deky, povlaky na polštáře, záclony, utěrky, závěsy do koupelny a mnoho jiných druhů zboží z našeho bohatého skladu.

Šijeme deky z Vašeho peří a na skladě máme deky péřové i z dacronu.

NÁŠ SALE VÁM UŠETRÍ PENÍZE!

Ondrus & Son
6533 Cermak Rd., Berwyn 484-1700
Established 1935

Peking. — Ostrov Taiwan, kde od smrti presidenta Čankajška vládne od r. 1975 jeho syn Čančinkuo, dnes již také 76letý, je jediným čínským územím, které se dosud „nevrátilo“ a také nemá v úmyslu se vrátit do lůna své matky-vlasti, komunistické Číny. Peking se však ze své strany nevzdává naděje a všemožně se snaží přivést Taiwan ke změně jeho rozhodnutí. Vojensky se o to dnes už nepokouší, protože si není vůbec jist úspěchem; Taiwan je vojensky dobře připraven hájit svou nezávislost, a nechce se mu přejít ze stavu kvetoucí ekonomie do nesvobody a do ekonomické bídy. Taiwanci a Číňané žijící v cizině, jsou dnes zvaní k návštěvě komunistické Číny. Mezi Rudou Čínou a Taiwanem byly obnoveny telefonické spoje. Obchodní styky mezi oběma zeměmi se zintenzivávají, nepřímo přes Hongkong, a přímo prostřednictvím „taiwanských rybářů“, navštěvujících čínské přístavy, ačkoliv vláda v Taipeh zakazuje svým občanům obchodovat přímo s Pekingem. V r. 1985 dosáhly tyto obchodní transakce výše 839 milionů dolarů, což bylo o celých 279 procent více než v r. 1984. Taiwanské produkty jsou k dostání v čínských obchodech už od polovice r. 1984. Těm Taiwančům, kteří přeběhnou do komunistické Číny, jsou svěřovány veřejné funkce, i když jen podřadnějšího významu a ceremoniální povahy, takže nemohou o nicem rozhodovat, ale je to skutečně čínsky vychytralý postup. Peking slibuje Taiwanu ústy ministerského předsedy Deng Xiaopinga, že rozhodne-li se připojit se k Číně, obdrží plnou autonomii, včetně práva mít svou vlastní armádu; Čína by pak byla zemí „s dvěma různými systémy“ - s komunistickým a kapitalistickým. V poslední době se pekingští komunisté snaží upravit cestu k sjednocení také psychologicky; postupně rehabilitují rodinu bývalého

presidenta generalisima Čankajška i její předky, vyslovují se o nich s úctou a velmi pozitivně, ačkoliv dříve prohlašovali Čankajška „krvavým diktátorem“. Už byl dokonce restaurován rodný Čankajškův dům ve vesnici, odkud jeho rodina pocházela, a obě místa se stala turistickou atrakcí. Rovněž byly upraveny a jsou udržovány hroby předků rodiny Čankajška. Nikdo už nemluví o Čankajškových „zločinech“ a přiznává se mu, že také vykonal různé dobré věci. S Čankajškovými příbuznými se dnes v Číně jedná s úctou, a byli rehabilitováni „mravně a finančně“. Starosta vesnice, odkud rodina Čankajšků pocházela, sice říká, že otec i syn učili různé věci v rozporu se zájmy komunistické strany a čínského lidu, že však, pomůželi nynější prezident Taiwanu Čančinkuo čínským komunistům v jejich úsilí sjednotit Taiwan s Čínou, na všechno záporné se zapomene a v úředních dějinách Číny bude Čankajškově rodině věnována jedna příznivá a pozitivní kapitola. Také generální tajemník komunistické strany Rudé Číny Hu Yao-bang už navštívil rodnou vesnici Čankajška, a najednou si i veřejně přiznává rodinný příbuzenský vztah mezi otcem původní čínské demokratické revoluce Sun Yatsenem, manželkou jeho nástupce generála Čankajška, jejíž rodina patří v San Francisku k nejbohatším bankéřům, jednou z manželek Maotsetunga a jednou ze Sun Yatsenových příbuzných, která nakonec zastávala v Rudé Číně důležitou roli v komunistické straně i ve vládě. Taipeh se však od samého začátku v r. 1949 až dosud stává neochvějně hlúše k nabídkám Pekingem a dává přednost své svobodě. Rovněž se nevzdává snu o tom, že přijde čas ke znovudobytí kontinentální Číny od komunistů. Peking je však trpělivý a nevzdává se naděje; všemožně se snaží navázat styky

LETEM

SVĚTEM

s ostrovem, který mu ještě stále uniká a je pro něho nebezpečnou oposicí.

● ● ●
Moskva. — Nedávno bylo v Moskvě jmenováno osm náměstků ministra zahraničních věcí Čevardnazeho, kteří mají být jeho pomocníky. Všichni jsou diplomaty z povolání, s výjimkou Valentina Nikiforova, který vychází přímo z aparátu komunistické strany, a proto mu byl nyní svěřen dohled na „pohyb kádrů“ na ministerstvu zahraničí. Boris Čaplin, jemuž jsou svěřeny záležitosti konsulární a administrativní, má poněkud zvláštní profil. Je synem Nikolaje Čaplina, který byl synem pravoslavného kněze, kolaborujícího s komunisty. V letech 1924-28 byl generálním tajemníkem komunistické mládeže „komsomolu“, ale za Stalinových čístek v r. 1938 byl popraven. Boris Čaplin byl tajemníkem komunistické strany v Moskvě - kde mimo jiné dal buldozery zničit výstavu nekonformistického umění, které ignorovalo komunistické šablony - a potom byl 12 let velvyslancem v Hanoji. Za jeho tamní mise Američané utrpěli ve Vietnamu pohromu, a pak byla násilím prováděna komunistická celého Jižního Vietnamu. - Politici pozorovatelé si všimli ještě jiných detailů v tomto novém moskevském jmenování; pět z osmi nových náměstků ministra zahraničí zastávalo diplomatické funkce ve Spojených státech, buď ve Washingtoně pod Dobryninem, anebo v New Yorku při sovětské misi u OSN. Před pěti lety za Gromyky pouze jeden z jeho náměstků pobyl po nějakou dobu ve Spojených státech. Pak v obou případech se zdá, že Sověti nepřičítají zemím Třetího světa velkou důležitost ve svých současných politických cílech. Pouze jeden ze jmenovaných zastával jakousi funkci ve Třetím světě: Čaplin. Rovněž ze 20 sovětských velvyslanců, zasedajících v ústředním výboru komunistické strany či v revizní komisi, jich je 11 v evropských zemích, 4 jsou v Asii, 3 v Africe a 2 v Americe. Sedm z nich je velvyslanci v jiných komunistických zemích. V ústředním výboru také zasedají velvyslanci z kapitalistických zemí Francie, Anglie, Západního Německa a z Itálie. Z velvyslanců zemí Třetího světa tam zasedají pouze velvyslanci z Indie a Alžírka.

● ● ●
Berlín. — Francie, Anglie a

Spojené státy protestovaly u Sovětského svazu - (čtvrté mocnosti, zaručující statut Berlína) - proti tomu, že přes východní Berlín obrovské množství uprchlíků a imigrantů z Asie i Afriky, kteří tam pak žádají o politický asyl. Zejména v létě počet těchto žadatelů o asyl je vysoký. V r. 1986 jen v červenci jich přišlo 9,710. Letošní počet přesáhne loňský počet, který činil za celý rok 73,000, avšak nedosáhne asi rekordního počtu 107,818 z roku 1980. Tito imigranti žádají o asyl převážně v Německé spolkové republice; proto vláda v Bonnu uvažuje o ztížení podmínek pro udělení asyly. Mnozí imigranti z asijských zemí přicházejí též do Holandska a Skandinávských zemí.

Západoněmecké autority rozlišují tři kategorie těchto uprchlíků: 1) ty, kteří mají jasně politické důvody pro opuštění své země; 2) občané ze zemí komunistického východu, jakož i uprchlíci z Iránu a Afghánistánu; 3) ekonomičtí uprchlíci, přicházející zejména z Indie, Turecka a z africké Ghany. Do Západního Německa asi polovina uprchlíků přichází přes východní Berlín; východoněmecká letecká společnost „Interflug“, přiveze tyto uprchlíky na východoberlínské letiště Schönefeld, odkud pak jsou autokarem dopraveni k průchodní bráně mezi oběma částmi Berlína. V Turecku prý čeká 60 až 70 tisíc Iránců, kteří se chtějí vystěhovat na Západ; mnozí z nich nakonec dospějí do Západního Německa přes východní Berlín. Východní Německo chce tímto jednáním patrně dosáhnout toho, aby byla také uznána mezinárodní hranice mezi západním a východním Berlínem. V Západním Německu se právě vedou živé diskuse o omezení přílivu uprchlíků, pro které chybějí pracovní místa. Liberální strana považuje přijímání uprchlíků a udělování jim asyly za základní požadavek moderní civilizované země, zatímco konzervativní strany, více realistické, usilují o omezení přílivu uprchlíků uzákoněním nových předpisů federální ústavy. V lednu 1987 se budou konat v NSR volby do parlamentu; problém uprchlíků je jedním z předních témat předvolebních debat, protože jak Anglie, tak Francie, Itálie i Západní Německo jasně rozpoznávají, že přílivem příslušníků cizích ras a národů si koledují o různé rasové těžkosti

v budoucnosti, podobné těm, které měly USA s černochoy, a které připravuje Moskva Československu, když tam posílá dnes Vietnamce - „rákosníky“, Habešany a různé černochoy z Afriky, Araby a Kubánce.

● ● ●
Bilbao. — Baskičtí nacionalisté nejsou spokojeni s udělenou omezenou autonomií, kterou jim před osmi lety dala madridská vláda. Proto jejich guerilové ETA dále provádějí po celém Španělsku teroristické akce, aby tak přinutili socialistickou vládu ministerského předsedy Gonzaleza k vyjednávání, jehož dovršením by bylo udělení baskickému území plné, anebo skoro plné nezávislosti. Gonzalezova vláda však považuje již udělenou autonomii za dostačující, a kromě toho si nechce násilnostmi nechat vnucovat ustoupení před baskickými požadavky. Má tedy v úmyslu baskický terorismus rozdrtit policejní či vojenskou mocí. Francie socialistického presidenta Mitterranda nyní projevila svůj plný souhlas s politikou Gonzalezovy vlády ve věci baskického separatismu. Jednak jí chce udělat radost kvůli ideologické příbuznosti a jednak si nemůže dovolit pokračovat podporovat baskické snahy o nezávislost, protože potom by francouzští Baskové rovněž mohli požadovat nezávislost od Francie. Tento postoj Francie vyvolal v celém baskickém území četné projevy hněvu a rozhořčení.

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 11. srpna izraelské bombardéry napadly v údolí Bekaa v Libanonu základnu PLO, náležející disidentské skupině ve hnutí Fetah, jejímž vůdcem je Abou Noussa; bylo to už druhé izraelské bombardování objektů PLO ve 24 hodinách a sedmé od začátku r. 1986. Izrael se předtím po dobu šesti měsíců neodvážil letecky operovat uvnitř území, obsazeného syrskou armádou, protože Sýrie tam umístila sovětské protiletadlové střely SAM-6 a SAM-8; později je sice přemístila na své území při libanonské hranici, ale i tak byly schopny kontrolovat celé obsazené území údolí Bekaa. K podivu samotného Izraele a pozorovatelů, syrské baterie SAM nestřílely na izraelské bombardéry, napadající základnu PLO. Izrael nyní prohlásil - jak to vždycky činí - že bombardování základny Abou Noussa nebylo odvetným krokem za minulý teroristické

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

Skupinové odlety do Československa 1986: 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

akce, nýbrž preventivním opatřením proti možným teroristickým akcím v budoucnosti. Nyní prý bude pravidelně konat přelety nad údolím Bekaa jako dřívě, protože našel způsob, jak zneutralizovat syrské protiletadlové střely. - Nálet na základnu Abou Noussa v palestinském táboře u Saida v Libanonu 10. srpna prý byl proveden proto, aby „byla uchráněna bezpečnostní zóna“ v Libanonu při izraelských hranicích proti návratu většího počtu palestinských guerillů do tohoto území. Tito guerillové by pak totiž znovu ohrožovali severní izraelské území. V posledních dnech dvakrát dopadly na sever Galilee rakety typu „katyuša“, které však nepůsobily žádné ztráty na lidských životech.

● ● ●
Teherán. — Zatímco iránská a irácká armáda vedou neustále nerozhodné boje bez většího významu podél společné hranice obou zemí, jejich bojová letadla a dělostřelectvo zahájily útoky na města, to je civilní a ekonomické objekty nepřítel. Khomeini ve svém poselství 150 tisícům iránských poutníků do Mekky zamítl 7. srpna jakékoliv mírové narovnání s Irákem, pokud tam bude u moci nynější režim socialistické strany Baath. Irán je prý „politicky silný a vojensky vítězný“. Irácká armáda ve svém komuniké ze 7. srpna přiznala, že při ostřelování iránskými děly jednoho města na severu země zahynulo 74 civilistů a 40 dalších bylo zraněno. V týž den irácká letadla napadla rafinerii zemního oleje v Ispahanu a olejářský přístav na ostrově Kharg. Britská pojišťovací společnost Lloyd prohlásila, že škody, způsobené leteckým bombardováním na cisternových lodích a mezi jejich osazenstvem obou válčících stran jsou v tomto roce vyšší než byly kdy předtím. V letech 1980-85 byly podniknuty útoky celkem na 200 lodí a 50 námořníků bylo přitom zabito; od začátku r. 1986 až dosud bylo útočeno na 49 civilních lodí a 23 námořníků bylo zabito. Zatímco Irák užívá při těchto útocích na civilní lodí francouzských bombardérů Mirage F-1 a střel Exocet, Irán užívá k útokům na lodí, plující na jihu Perského zálivu válečných helikopter US výroby, které mohou přistávat na platformách pro vrtání olejových studní.

● ● ●
Johannesburg. — Dne 5. srpna řekl jihoafrický ministr zahraničí Pieter Botha při tiskové konferenci na adresu Západu, že nerozumí tomu,

proč západní země chtějí uvalit sankce proti Pretorii, když jihoafrická vláda má v úmyslu zrušit systém apartheidu a již změnila desítky zákonů, které určovaly rasovou diskriminaci, jejíž dřívější potřebě Západ dozajista dobře rozuměl. Mluvil kriticky o šesti členských zemích Britského společenství, jejichž vládcí se právě sešli v Londýně na malé vrcholné konferenci. Sedmým členem byla Anglie sama, která však návrhy na přísné ekonomické sankce proti Jižní Africe nepřijala. Botha mimo jiné řekl: „Tyto země se ve skutečnosti vůbec nezajímají o spravedlivé rozdělení vlády, o odstranění rasového rozlišování, o rozšíření demokracie a o zlepšení sociální situace černochů. ... Jihoafrická vláda je přesvědčena o tom, že svět - s výjimkou presidenta Reagana, ministerské předsedkyně Thatcherové, kancléře Kohla a portugalského ministerského předsedy - nemá opravdový zájem o rozšíření demokracie v Jižní Africe. Já v demokracii věřím a mohu pány vládců ujistit, že chceme vytvořit novou Jižní Afriku, založenou na mravních hodnotách a základních pojmech spravedlnosti, přijímaných civilizovanými zeměmi našeho světa.“ Pak řekl, že afričtí vládcí, kteří ve svých zemích utiskují své občany, nemohou Jižní Africe diktovat, jak má vybudovat svou novou společnost. Sankcemi nebude zlepšen úděl černochů; naopak, Jižní Afrika tím bude donucena propustit cizí dělnické síly, které tam přicházejí za prací. Necht' Robert Mugabe, vládce Zimbabwe, a Kenneth Kaunda, vládce Zambie, si dovolí uvalit sankce proti Jižní Africe! Jižní Afrika v odvetu uvalí poplatky na dovoz a vývoz těchto dvou zemí, jichž produkty procházejí přes její území. Rovněž pak rozhodne - na ochranu svého průmyslu - omezení dovozu výrobků těchto zemí. A pro zajištění bezpečnosti bude na hranicích prováděna přísnější kontrola při přepravě zboží i osob. Jihoafrický národ je prý připraven k dalším obětem a ke snížení své životní úrovně, budou-li na něj uvaleny ekonomické sankce. Nezáleží na tom, bude-li to trvat 10, 20, 30 let nebo i více. Nakonec si Jihoafričané rozhodnou sami, vyjednáváním okolo stolu, o ústavních strukturách své země, a nikoliv Organizace africké jednoty, či země Britského společenství, z nichž má dnes většina nejvíce opresivní režimy na světě.

● ● ●
Boston. — Podle průzkumu mínění, vykonaného universitou

Harvard ve Spojených státech, 6 % psychiatrů léčilo své duševní pacienti tím, že s nimi měli pohlavní styk. Z 5,574 tázaných psychiatrů náhodně vybraných, jich však odpovědělo na průzkum pouze 1,442, což je asi čtvrtina; mnozí z těch, kteří neodpověděli či odmítli odpovědět, tak učinili asi proto, že sami měli zatížené svědomí a nechtěli se přiznat. - V posledních 25 letech jsou ve Spojených státech oblíbeny Freudovy teorie, které na školách všeho druhu jsou předkládány jako neochvějně pravdy; mnozí Američané pak vyvodili z Freuda, že pohlavní styk je závažným lékem na všechny mentální a duševní problémy, protože tyto vznikly nesprávným a nedostatečným ukojením pohlavního pudu.

● ● ●
Tripoli. — Dne 31. srpna, v den 18. výročí libyjské revoluce, ke které došlo v r. 1969, vládce Moammar Gadhafi pronesl na veřejnosti tříhodinovou ohnivou řeč, ve které nazval presidenta Reagana „mentálně nemocným“ a „bláznivým psem Izraele“ a pohrozil, že v případě nových amerických útoků proti Libyi utvoří mezinárodní armádu, sestávající z tisíce Libyjců, žijících v cizině, jakož i z bojovníků ze sprátených zemí v Africe, Asii a Jižní Americe, která by pod jeho velením bojovala proti Spojeným státům. Sovětský svaz by prý v tom případě stál na straně Libye. Toto byla první řeč, kterou Gadhafi pronesl na veřejnosti svým obvyklým způsobem od US bombardování měst Tripoli a Běnhazi 15. dubna 1986. Nikdo však jeho slovní hrozby nebere tragicky; USA pouze připomínají, že bude-li Libye přímo či nepřímo účastna na teroristických útocích na Američany a americké objekty, USA na to odpoví vojenskou cestou.

● ● ●
Moskva. — Sovětská osobní loď „Admiral Nakhimov“ o 17 tisících tunách s 1,234 cestujícími na palubě, se v noci z 31. srpna na 1. září srazil v Černém moři při sovětském pobřeží s nákladní lodí SSSR a v době 7-8 minut se potopila do hloubky 145 stop. Přitom utonulo 398 cestujících a 836 jich bylo zachráněno. Kapitáni obou lodí byli zatčeni a obviněni z nedbalosti a porušení zásad bezpečné plavby.

● ● ●
Varšava. — Římskokatolická církev Polska prohlásila 3. září, že opouští svůj projekt finálně pomáhat soukromým polským farmářům z mnohamilionových fondů obdržných z ciziny, pro-

tože vláda si chtěla podržet kontrolu těchto fondů. Vláda se také netajila tím, že těchto peněz chtěla užít v první řadě ve prospěch znárodněného zemědělství a nechtěla ustoupit z této své pozice. Celý ten projekt by byl býval v budoucnu podporován západními vládami i papežem Janem Pavlem II., který v něm viděl nadějný symbol spolupráce mezi státem a církví v Polsku při podpoře osobní iniciativy. Znovu si však musil uvědomit, že spolupráce mezi bezbožeckým komunismem - který chce zničit všechno náboženství - a církví není možná. V rámci tohoto projektu církev chtěla užít jeho finančních prostředků ke koupi zemědělských strojů, osiva, umělých hnojiv a technických znalostí pro soukromé rolníky, kteří v Polsku dosud obhospodařují asi 75 % veškeré zemědělské půdy. Jaruzelskiho vláda, která podporuje v první řadě zestátněné kolektivní statky, které jsou málo výnosné a hrozí krachem, by spíše chtěla, aby církev těmito fondy dopomohla ke zkolektivisování svobodného polského zemědělství. Své zamítnutí proti podřízení soukromého charakteru tohoto projektu odůvodnila tím, že by prý bylo nebezpečí, že obdržných peněz by bylo užíváno k politickým účelům a k podpoře podzemních a opozičních hnutí proti komunistickému režimu. - V rámci tohoto projektu byl v r. 1984 ustaven „fond pro začátek“ ve výši 28 milionů dolarů; 10 milionů poskytla US vláda, 10 milionů západoevropské vlády, 8 milionů církve Spojených států, Kanady a západní Evropy a Lech Walesa na něj věnoval svou Nobelovu cenu míru ve výši \$190,000. Nyní polská církev užije těchto peněz na sociální výpomoc potřebným dětem a starým lidem, jakož i pro zlepšení výuky zemědělských metod a technik na úrovni střední školy.

● ● ●
Manila. — Vůdce filipinských muslimských guerillů Nur Misuar se vrátil ze svého exilu v Saudské Arábii a Libyi, aby jednal s presidentkou Aquinovou o skončení 14. letého povstání muslimů v jižních Filipínách, na ostrově Mindanao a na souostroví Sulu. Základ tohoto jed-

nání bude tvořit smlouva, uzavřená v r. 1976 v Tripoli v Libyi mezi Misurari a delegátem vlády presidenta Marcose, již se muslimům ostrova Mindanao udělovala jakási částečná samospráva, kterou však potom Marcosova vláda nezachovávala. Při bojích mezi filipinskou armádou a muslimskými bojovníky „Fronty národního osvobození Moro“ už zahynulo na 50 tisíc lidí. Dne 5. září Aquinová mluvila po dvě hodiny s Nurem Misuarim, předsedou fronty Moro, v katolickém konventě na ostrově Jolo, v souostroví Sulu, drženém muslimskými rebely, asi 600 mil jižně od Manily. Na Filipínách s 50 miliony obyvatel, žije celkem 5 milionů muslimů. Dne 4. září Misuari řekl svým stoupencům, že sám by dal přednost tomu, aby muslimská část Mindanao se stala nezávislým státem, jehož by byl hlavou on sám, že však je připraven mluvit s Aquinovou o autonomii. Aquinová totiž vylučuje jakoukoliv secesi; je však ochotna udělit muslimům rozsáhlou autonomii. V posledních letech boje mezi muslimy a vládními vojsky byly jen sporadické. - President Reagan však nerad vidí, že Aquinová nebyla dosud schopna učinit žádné pokroky na cestě ke skončení rebelie filipinských komunistů. - V neděli 7. září byli při přestřelce mezi vládními vojáky a muslimskými guerilly zastřeleni dva muslimští vůdci. V odvetu za to pět muslimských guerillů ve městě Salvador na Mindanao vhodilo granát do plného katolického kostela, kde se právě konala svatba; přitom bylo 10 lidí zabito a 90 zraněno. - Také bylo upuštěno od soudního stíhání Arturo Tolentino a jeho šesti předních spolupachatelů, kteří se nedávno pokusili o vzpouru proti vládě Aquinové ve prospěch bývalého presidenta Marcose; tato vzpoura skončila za 36 hodin. Tolentino a jeho společníci se přísahou zavázali, že „uznávají existenci nynější filipinské vlády“ a „nepoužijí síly či násilí“ k jejímu svržení. V případě, že by Aquinová odstoupila, byla svržena jinak, anebo by při příštích volbách prohrála, Tolentino bude považovat svou přísahu za nezávaznou.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)

PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

SPORT

Ivan Lendl

Miloslav Mečíř

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Sparta - U. Serbs 3:1
Zasloužené vítězství
Spart'anů nad velmi obávaným
soupeřem United Serbs.

Manažer Sparty Lád'a Gajda měl k dispozici následující hráče: Hageman - Lencioni, De-Batty, Brabenec, Bole - Kouwe, Svoboda, Klečka - Maňásek, Fajkus, Gajda, Bombera, Czajkowski. S jejich výkonem musil být více než spokojen.

Zápas byl zahájen z obou stran velmi opatrně, avšak Spart'ané pomalu získávali převahu, kterou také ve 43. minutě využili, když Svobodův kop z rohu skončil na hlavě DeBattyho a ten pak lehce skóroval.

Ve druhé půli byla spart'anská převaha ještě větší. V 56. min. svoboda opět kopal roh, který zachytil obsazený Fajkus; nahrál však Kouwemu a prudká rána Kouweho skončila v síti Srbů - Sparta vedla 2:0.

Po této brance se hra zostřila a nesportovní chování hráčů jim vyneslo žluté karty od rozhodčího Jose Guithriho. V 85 min. pěkná výměna míčů Maňaska se Svobodou skončila Maňaskovou brankou 3:0.

Spart'ané v posledních pěti minutách však polevili, Srbové toho využili a Dragan Tomič v poslední minutě střelou k pravé tyči upravil skóre na 3:1.

V mužstvu Sparty nutno vyzvednout výborný výkon „polního maršála“ Rudy Svobody, který měl podíl na všech posazených brankách. Můžeme

s klidem říci, že jeho zásluhou Sparta vede svou nejvyšší soutěž. V obraně Sparty to také klapalo, avšak útok se ukázal pomalý. Fajkus s Gajdou potřebují ztratit alespoň 10 liber, aby nabyli rychlosti. Maňásek s Bomberou měli pěkné okamžiky.

Příští neděli 14. září Spart'ané hrají opět doma na svém hřišti - (5000 záp. Čermákova třída v Ciceru). Jejich soupeřem je posilněné mužstvo polských „Lightning“. V tomto zápase Spart'ané musí být na pozoru!

Výkop Prvního mužstva je ve 3:00 hod. Rezervy zahájí již v 1:00 hod. odpoledne.

METRO - LIGA

Výsledky 10. kola: Sparta - U. Serbs 3:1, Schwaben - Gr. White 4:0, Lightning - Kickers 4:1, Vikings - R. Wawel 2:2, Eagles - Wauconda odloženo.

Tabulka:

1. SPARTA	19: 9	16
2. SCHWABEN	17: 8	13
3. U.SERBS	14:12	13
4. EAGLES	17:11	11
5. VIKINGS	17:20	9
6. LIGHTNING	16:17	8
7. R.WAWEL	13:16	8
8. KICKERS	18:23	7
9. WAUCONDA	9:13	7
10. GR.WHITE	9:20	6

Program zápasů 11. kola: neděle 14. září

Prvně jmenované mužstvo hraje doma.

Sparta - Lightning
Eagles - Gr. White
R. Wawel - Schwaben
Wauconda - U. Serbs
Kickers - Vikings

MAJOR RESERVY

Výsledky 10. kola: Sparta - U. Serbs 3:2, Schwaben - Gr. White 1:0, Kickers - Lightning 5:3, Vikings - R. Wawel 5:1, Eagles - Wauconda odloženo.

Tabulka

1. SCHWABEN	38:12	19
2. VIKINGS	23:11	12
3. KICKERS	26:16	12
4. EAGLES	22:15	11
5. SPARTA	19:14	11
6. WAUCONDA	13:16	10
7. R.WAWEL	22:26	9
8. U.SERBS	16:23	8
9. LIGHTNING	10:31	6
10. GR.WHITE	7:24	2

1. DIVIZE

Výsledky 11. kola: Lions - Bullets 11:2, Rams - Hakoah 9:0, Trevians - Falcons 3:1, Fortuna - Real 2:0.

Tabulka

1. FORTUNA	32:10	18
2. TREVIANI	29:11	8
3. LITHS	29: 9	16
4. FALCONS	27:21	16
5. REAL F.C.	33:19	11
6. SLOVAKS	20:14	11
7. AURORA	34:21	10
8. BULLETS	28:43	8
9. LIONS	28:38	7
10. RAMS	17:44	2
11. HAKOAH	8:53	2

Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Bílý sport

Ve finále soutěží ve dvouhře mužů a žen se letos poprvé v historii Otevřeného tenisového mistrovství USA utkali hráči, narození v jedné zemi - tedy samozřejmě v Československu,

přičemž ještě mezi nimi chyběla loňská šampionka mezi ženami - Hana Mandlíková. Jak řekla čs. reprezentantka Helena Suková - „Bylo to spíš jako finále naší vlastní národní soutěže než amerického mistrovství“. Suková, která v semifinále porazila po výborném výkonu Američanku Chris Evertovou - Lloydovou, ve finálovém utkání, jež trvalo pouhých 60 minut, podlehla bývalé československé - a nyní - americké reprezentantce Martině Navrátilové ve dvou setech 3:6, 2:6. Martina, která musela v semifinále svést tuhou boj se západní Němkou Steffi Grafovou, předvedla ve finále agresivní tenis a svou vynikající fyzickou kondici, tedy své charakteristické rysy, které z ní učinily bezkonkurenční hráčku číslo jedna. Po utkání odpovídala na otázku novinářů tím, že i když finálový zápas nemusel být příliš vzrušující, vítězství v Otevřeném tenisovém mistrovství Spojených států není nikdy možné považovat za rutinní záležitost. Dodala, že nikdy nezapomene na vůbec celé letošní léto. Řekla, že její vítězství ve Wimbledonu, pak její návrat do Československa, který pro ni znamenal jeden z vrcholů jejího osobního života, a nyní vítězství na americkém mistrovství pro ni znamenaly tři měsíce, na které bude vždy ráda vzpomínat.

Navrátilová, která dosáhla svého třetího amerického titulu za poslední čtyři roky, obdržela za vítězství šek v hodnotě dvou set deseti tisíc dolarů. Další vítězství si vybojovala ve čtyřhře žen, v níž spolu s Američankou Pam Shriverovou porazila Hanu Mandlíkovou a Australanku Wendy Turnbullovou 6:4, 3:6, 6:3. Pouze ve finále smíšené čtyřhry podlehla spolu s Američanem Peterem Flemingem Italce Raffaello Reggiové a Španělu Sergiu Casalovi 4:6, 4:6. Její celková výhra z amerického mistrovství činí 251,600 dolarů a její příjmy

za celou tenisovou kariéru vystoupily na 11 milionů 170,186 dolarů.

Také finále ve dvouhře mužů potvrdilo, kdo je nepopiratelným světovým hráčem číslo jedna. Je jím Ivan Lendl, který porazil dalšího čs. reprezentanta Miloslava Mečíře ve třech setech 6:4, 6:2, 6:0. Mečíř, který patřil k největším překvapením letošního mistrovství, ještě před svým semifinálovým vítězstvím nad západním Němcem Borisem Beckerem, dokázal Lendlu vzdorovat v prvním setu; v dalších dvou však již byl proti Lendlu účinně precizní hře zcela bezmocný. Lendl tak dosáhl svého druhého vítězství v Otevřeném tenisovém mistrovství USA, přičemž letos se ztrátou jediného setu v sedmi utkáních. Po skončení finálového zápasu řekl v odpovědi na otázku novinářů, týkající se čs. tenisového programu, že o něm nemůže příliš svědčit, protože - jak každý ví - nyní žije v USA. Zmínil se však o dlouholeté tenisové tradici Československa reprezentované jmény Drobny, Kodeš, Navrátilová a Mandlíková.

DO ČESKOSLOVENSKA 1986

Skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga či New Yorku 16. a 29. září, 2. a 16. října, 6. listopadu a vánoční odlety 18. a 22. prosince.

Okružní letenky: Do Prahy \$708.00, do Vídně \$649.00, do Frankfurtu od 1.XI. \$465.00, do Mnichova od 1.XI. \$495.00, do Luxemburku \$398.00.

Nabízíme velmi levné zájezdy na Hawai, Floridu, do Kalifornie, na Bahamas, Jamajku, Acapulco, Cancún a jiné ostrovy v Karibské oblasti.

Vyřizujeme přesně a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa. Zavolejte o informace na nejnovější ceny letenek.

TUZEX, oblíbený dárek Vaším drahým. Pošlete včas, než bude předvánoční nával.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Martina Navrátilová

Připomněl, že tenis je na vzestupu i v dalších západoevropských zemích, jako např. ve Švédsku a v Západním Německu. Zatímco Mečíř obdržel za druhé místo šek na 105 tisíc dolarů, Lendl byl odměněn dvěma sty deseti tisíci dolary a jeho celkové tenisové příjmy se blíží k 10 milionům dolarů. Ani další úspěch v Otevřeném tenisovém mistrovství Spojených států však nedokázal zmírnit jeho touhu po dalších vítězstvích. „Vrátím se teď domů“, řekl - míněno do Greenwichu v Connecticutu - a začnu zase tvrdě trénovat pro příští rok.”

Vlasta Matelová:

Zájezd Americké obce sokolské do Curychu na VI. slet československého sokolstva v zahraničí v roce 1986

(Dokončení z min. čísla)

12. července 1986 - sobota.

Po snídani jsme opustili náš hotel, který se nám tak líbil, a pokračovali v cestě k československým hranicím, které jsme projeli u celnice Rajka. Než jsme se však dostali na československé území, pobýli jsme si 2 až 3 hodiny na celnici. Proč? Nikdo z nás neví. Prostě jsme se asi někomu nelíbili.

Do Bratislavy jsme přijeli až k večeru. Ubytování jsme byli v novějším, pěkně vybudovaném hotelu jménem Kijev, na pokračování města. V hotelu jsme nevečeřeli, ale jeli jsme do známé „Zochovy chaty“ někam až za město, kde při dobrém jídle a výborném vínečku se zpívalo a hrálo až do pozdních večerních hodin.

13. července 1986 - neděle.

Ráno jsme si prohlédli Bratislavu, hlavní město Slovenska, která za svůj krásný rámeček vděčí Dunaji, svému hradu a zeleným vršičkám kolem. Široký Dunaj dává městu svou atmosféru

modravých dálek. Obvod města je celý rozkopaný. Všude se horečně staví. Staré čtvrti se postupně bourají a na jejich místech rostou nové. Ten, kdo znal Bratislavu před válkou, ten by ji sotva dnes poznal.

V Bratislavě toho k vidění moc není. Místní průvodkyně nás zavedla na hrad Děvín a na Slavín, hřbitov sovětských vojáků, padlých při osvobození města.

Po prohlídce jsme pokračovali ve své cestě do Vysokých Tater. První zastávka na cestě byly lázně Piešťany.

Piešťany jsou staré město. První zmínka o nich pochází z 16. století. V roce 1813 byly zde postaveny tři lázeňské budovy přímo nad prameny a další stavby následovaly až v r. 1912. Dnešní moderní budova Balnea Grand byla postavena až v roce 1972 podle projektu ing. arch. V. Uhlarika.

Po prohlídce lázní a ochutnání jejich léčivé vody jsme nasedli do autobusů, abychom pokračovali ve své cestě, když náhle přišla známá naší paní Čihákové, žijící v Piešťanech, a přinesla nám dvě velké krabice nakrájeného slovenského závinu, na kterém si každý z nás velmi pochutnal, a na paní kuchařku se pěly chvalozpěvy celou cestu.

14., 15. a 16. července - pondělí, úterý a středa.

Ve Vysokých Tatrách jsme byli ubytováni v hotelu Bellevue, Horný Smokovec po tři noci a dva dny.

Vysoké Tatry jsou nádherné. Škoda jen, že jsme tam nemohli pobýt déle a zúčastnit se některého výstupu na tyto strmé štíty. Před dvaceti tisíci lety pokrýval Vysoké Tatry ledovec, který modeloval jejich skalnaté štíty a propasti. Zůstala po něm ještě dnešní jezírka - modrá plesa - vysoko v horách, kde také rostou zvláštní rostliny, které se jinde v Československu nenajdou. Kraj horských hřebců skalnatých velehor se svými stále bílými čepicemi uchvátil naše srdce. Když jsme jinam nemohli, tak jsme vystoupili aspoň na Hrebienok. Podnikli jsme také zájezd do Tatranské Lomnice a navštívili Štrbské pleso v jehož vodách se odrážely obrysy okolních ostrých vrchů. Na východní straně to byla Gerlachovka a na západní Kriváň. Zajeli jsme si i do Levoče, města, které bylo již ve 13. století průchodem obchodních cest mezi Polskem a Maďarskem. Bohatství Levoče je dosud patrné z výzdoby starých domů. Stará levočská radnice nyní slouží jako

museum zašlé slávy. Známý

kostel sv. Jakuba, postavený v pozdní gotice. Má jedinečný oltář, který patří mezi nejvýznamější památky pozdní gotiky v Evropě vůbec. Tento největší zachovalý gotický oltář vznikl v roce 1505 až 1517 a jeho autorem byl Mistr Pavel z Levoče. Oltář byl také vystavován na světových výstavách v Bruselu v r. 1950 a v Montrealu v r. 1967 jako ukázka vyspělého československého umění. Kostel je dnes, třebaže chová takový skvost, v dosti zanedbalém stavu.

Průvodkyně nám vykládala, že při letošní pouti, která se zde před několika týdny konala, se sem sešlo více než tisíc věřících. Podle ní to bylo prý neuvěřitelné; protože to byli hlavně mladí lidé, kteří tábořili ve svých vozech po celém okolí, protože se do vlastního města nevešli.

V Levoči jsem si koupila na památku pěknou keramiku. Je to menší malovaný hrnec, jehož kyticky mi budou připomínat to co jsem kdy měla ráda.

Podívali jsme se také do Kežmaroku, kde nám ve starém vinném sklepě připravili dobrý oběd, ale to, že tam také mají starý dřevěný evangelický kostel, nám nikdo neřekl. Prozradili nám to tři asi dvanáctiletí chlápci, kteří, když se dověděli, že jsou ve městě Američani, na nás čekali před sklepem a byli št'astní, když jim někdo z našich lidí dal žvýkačku a americký odznak z oslavy 200 letého trvání USA (1776 - 1976). Tence dřevěný evangelický kostelík byl postaven v roce 1717 popradským mistrem J. Mittermanem. Vnitřek je vymalován scénami ze Starého a Nového zákona od levočského malíře Mayera (1743).

Náš zdejší pobyt se rychle krátil. Bylo to jen několik málo hodin, ale to, co jsme viděli za ten krátký čas, stálo zato. Měli jsme štěstí, že mezi námi byla naše ses. Jarmila M., která okolí Smokovce dobře znala z doby, kdy tam byla s chicagským lyžařským klubem lyžovat. Vodila nás po známých místech; něco se za tu dobu změnilo, něco přibýlo, jenom ty vršky hor jsou stále stejné.

16. července 1986 - středa.

Ráno jsme se rozloučili se Smokovcem a ujížděli přes Štrbské pleso na Žilinu a dál na Moravu. U Žiliny jsme projížděli Jánošíkovým krajem, krajem malebné říčky Kysuci a za chvíli jsme přejížděli slovensko - moravské hranice. První zastávka na Moravě byla v Rožnově pod Radhoštěm, kde jsme si prohlédli jedinečné valašské museum v přírodě, které

bylo založeno v roce 1925. Museum je vlastně dřevěné městečko v přírodě v němž je možno spatřit způsob života rožnovských občanů v minulém století. Vzniklo z dobrovolných příspěvků místních obyvatel. Je umístěno v městském lázeňském parku v Rožnově, kam byly přeneseny všechny vystavované domy buď z rožnovského náměstí a nebo z okolí.

Nejstarší pocházejí až ze 17. století. Okolo kostelíčka je malý hřbitůvek, kde spí několik prominentních rožnovských občanů, většinou malířů, spisovatelů a lékařů. U Billovy chalupy, která s kostelíčkem sousedí, stojí starobylá zvonice, na kterou bylo dovoleno také zazvonit. Zvony rozhoupal náš sokolský bratr Eda Linhart. Eda je sice silák s dobře vypracovanými svaly, ale na slabou průvodkyni, která nás museem provázela přece nestačil. I ku zvonění je zapotřebí nejen síla, ale člověk musí také znát, jak se k tomu postavit.

Z Rožnova nás cesta vedla krásnými lesy a zelenými kopečky na kterých se pásala stáda oveček. V duchu jsme se přenášeli do válečné doby, kdy tudy, právě po cestě, kterou jedeme, jezdily kolony německého vojska na které v těchto hlubokých lesích číhávali partyzáni, kteří nacistům často pěkně „zavářeli“. Zde někde musí být také osada Ploština a Prlov, kdysi dvě pokojné vesničky, které byly ku konci války německou armádou úplně vyhlazeny ze země zrovna tak jako Lidice a Ležáky.

K večeru jsme se konečně dostali do Olomouce, kde jsme přespali v hotelu Flora v Čechových sadech a ráno opět ujížděli přes Brno do Prahy.

17., 18., 19., 20. července 1986 - čtvrtek, pátek, sobota, neděle.

Praha! Stověžatá matička Praha! Město všech českých měst, co bych vám o ní měla napsat? Vždyť ji sami každý tak dobře znáte a chováte ve svých

srdcích, třebaže je celá rozkopaná, uprášená a ušmudlaná. Však bude zas jednou jiná, bude celá naše a bude zas městem svého národa!

Přijeli jsme sem ve čtvrtek dopoledne jen na skok, abychom oznámili svůj št'astný příjezd a ihned jeli zase dál. Jeli jsme do Karlových Varů, kde jsme nejdříve navštívili hlavní prodejnu Moserových skláren, kde si někteří z nás koupili broušené sklo a potom jsme se rozprchli do ulic za vlastní prohlídkou, ale hlavně za nákupem. Kupovala se hlavně Becherovka a oplatky.

Když jsme se večer vrátili do hotelu, byli jsme ubytováni v Alcronu ve Štěpánské ulici, kde budeme až do nedělního rána, byli jsme mile přivítáni skleničkou becherovského stříku, lahodným to nápojem, který zaručeně nikdo z nás před tím ještě nepil. Po večeri se šlo na „LATERNA MAGIKA“, kde se každý pobavil.

Tím vlastně se zakončila naše tura střední Evropou. Ujeli jsme celkem bez překážek 3,900 km. Jen asi 3x zlobil vůz našeho řidiče, ale protože to byl šikovný řidič, znalý motoru a všech jeho rozmarů, vždy si to uměl spravit sám a my se ve své cestě nemuseli zdržovat.

V pátek 18. července se šlo na prohlídku města, v sobotu 19. července se dopoledne nakupovalo a odpoledne jelo na prohlídku Konopiště. Někteří z našich lidí vyhledali své přátele neb příbuzné a nebo byli jimi vyhledáni sami, takže se prohlídek účastnit nemohli a společně jsme se sešli jedině ráno u snídani a potom v neděli ráno v autobuse, který nás odvezl na letiště, abychom nastoupili opět do „Lufthansy“, která nás dopravila domů.

Člověk musí jít do světa, aby si vážil svého domova.

xxxxxxx

A kde se koná příští slet? Snad ne v Austrálii?

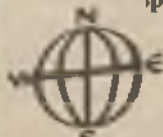
Prosím, zamlouvám si letenku!

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - polehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny. Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

**Na konferenci ve Stockholmu
SSSR přijal zásadu
letecké obhlídky svých
některých vojenských aktivit**

Maršál Sergej Akhromeev, první náměstek ministra obrany a šéf generálního štábu sovětské branné moci, prohlásil na stockholmské konferenci o odzbrojení v Evropě, že Sovětský svaz je ochoten uzavřít smlouvu o přehlídkách letadlem některých vojenských aktivit, které budou probíhat na jeho území. O této věci byly ve Stockholmu vedeny

dlouhé debaty, které až dosud zustaly prakticky bezvýsledné.

Západ'ané například požadovali, aby každá země předem podávala informace o pohybech své armády, o všech manévrech, operačních i taktických, o soustředění vojáků ve větším počtu mimo své základny atd., a aby bylo možno na místě ověřit pravdivost těchto informací.

Dne 18. srpna, v první den posledního zasedání této konference, která se má skončit 19. září, Sověti konečně schválili

zásadu inspekce na místě, avšak způsob, jakým má být provedena, je dosud předmětem velmi nesnadných vyjednávání. Sovětský svaz k tomu totiž klade různá těžko přijatelná omezení. Nepřipouští například více než dvě inspekce ročně, což západní delegace nepovažují za dostatečné. Maršál Akhromeev také zdůraznil, že nemůže být řeči o tom, že by cizím letadlům bylo dovoleno přelétat přes sovětské území, či území jiných zemí; takové dovození by bylo porušením státní svrchovanosti dotyčné země. Takové „hlídky“ letadel by se pak snadno mohly stát špionážními misemi. Každá země by poskytla svá letadla a své piloty, zajistila přepravu inspektujícího mužstva, a tím by také měla právo odmítnout přístup do oblastí, které jsou důležité pro národní bezpečnost. Přitom vyslovil přání, aby takové inspekce byly v budoucnu také konány nad územím Spojených států.

Tato jednání ve Stockholmu postupují jen velmi pomalu. SSSR teprve nyní, po dvou letech debat, přijal zásadu ověření vojenských akcí na místě a zásadu inspekce letadlem Američané, ze své strany, jsou ochotni předat některé informace o přepravě amerických vojenských oddílů do Evropy. Detaily o praktickém provedení těchto dohod však musejí být vypracovány do 19. září, což podle mínění znalců bude velmi nesnadné, protože při tak pomalém tempu už není dostatek času.

Lístek z vojny

Nedávno jsem byl po delší době na vojenském cvičení, nějak si na mne předtím nevzpomněli. Tam, kde dělám, lidi drží hubu a radši se baví neutrálně, nanejvýš o fotbale nebo o Gottovi... Ted' jsem 24 hodin denně žil mezi lidmi z fabrik. A vážně jsem koukal, jak silná je v nich nechuť ke všemu, co se kolem děje. A neváhají to dát najevo. Velitel roty, mladý poručík, první den se ptal, kdo ze záložáků je v KSČ. Vystoupili dva. Co ti chlapi pak od ostatních zkusili... Ostatní jim to mlátili o hlavu při každé příležitosti, neměli zkrátka nárok. Jeden z těch komunistů přišel po službě za mnou - jako vysokoškolák a katedrista jsem byl velitelem čety - a omlouval se mi. Představ si, mně, svému nejbližšímu nadřízenému, se přišel omlouvat, že je v partaji! Prý chce létat ve Svazarmu a bez legitimace to nyní už nejde... Moc mne překvapili i mladí vojáci, základáci. Je zakázáno mít soukromé tranzistoráky, aby kluci nemohli poslouchat Hlas Ameriky. Ale měli kazet'ák a jednou v neděli večer si hráli na plné pecky Karla Kryla, až se okna třásla. Dozorčí útvaru, čerstvý produkt vojenského vysokého školství, chodil kolem a neřikal nic, přiblíže se usmíval, neměl ani zdání, o co jde. Hlavně že to bylo česky, text nechápal. Kdyby to byla nějaká anglicky zpívaná hovadina, třeba proti americkým raketám, kluci by šli do

basy a možná by je čekal prokurátor... Je taky zajímavé, co najdeš ve vojenských knihovnách. Vojáci tam nechodí, protože předpokládají, že v regálech je jen Marx, Lenin and Co., z beletrie tak Timur a jeho parta či Anna Proletářka. Velký omyl! Z tzv. krizových let zůstalo ve vojenských knihovnách hodně věcí, které jinde už dávno skončily v peci. Propagandisté jsou naštěstí kulturní analfabeti a protože si knihy nikdo nepůjčuje, hned tak se na ně nepříjde. Jestli se někdy dělala čistka, knihovníci, základáci, se k tomu postavili, jak se dalo čekat... Věřil bys, že já tam našel Kunderu, dokonce i Vaculíka? Ted' se přiznám k hrozně věci: já ty knihy ukradl. jednoduše jsem si je půjčil a odnesl domů. Říkal jsem si, stejně tady hnijí, a jestli se ztráta zjistí, politruk se nikdy neodvážil přiznat, že tam byly, až mu dojde, o co běží... Tahle úvaha byla správná, jak se ukazuje. Už je to hezkých pár měsíců a ticho po pěšině... Víš, jak to cvičení dopadlo? Nevěřil bys, na co záložáci přišli! Odněkud přitáhli v pikse několik desítek blech a vypustili je na cimře. Mrchy byly hladové, do rána nás děsně požraly. Celá četa šla na marodku. Taková věc je pro velitele útvaru „průšvih“, tedy od doktora počínaje se všichni snaží kopnout balón do autu. Ubikaci zaplynovali a protože neměli náhradní ubytování, nás záložáci poslali domů o několik dnů dřív...
(Z dopisu z Československa)

PODARĪLO SE NÁM KOUPIŤ

kolekce „ČESKÁ“ jemně broušeného křišťálového skla. BIEDERMEIER dvojitý křišťál, EGERMANN tmavo červený leptaný křišťál a jiné moderní barevné sklo z Československa. Přijďte se podívat.

Na cestě z Československa máme velkou zásilku keramiky, panenek a nových věcí, které jsme dříve neměli a sami ještě nevíme jak vypadají.

Také máme na skladě české granáty, kuchyňské potřeby, koření, byliny, čaje z Československa, pentle ke krojům, šátky na hlavu, importované cukrovinky, kuchyňské knihy, panenky v čsl. krojích, české a slovenské rekordy, kazety, české knihy, učebnice a slovníky, náboženské sošky a růžence a mnohé jiné.

Martina Navrátilová: „Já jsem já“ (autobiografie světoznámé tenistky). Ilustrované, brož., \$15.00, poš. \$16.25.

Say it in Czech Phrase Book, \$3.50, poš. \$4.25.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, poš. \$8.25.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotíků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$8.50, poš. \$10.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zasílali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.
Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

Obchodní
hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

**K-H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

UPŘÍMNĚ VDĚČNÁ BLAHOPŘÁNÍ

paní

HELENĚ NÁDLOVÉ

která se v plném zdraví těla a duše
dožívá ve čtvrtek

18. září 1986

100. let

**Hojnost zdraví a Boží ochrany
Vám, drahá Heleno, vyprošují
členové ÚMS a Národopisný kroužek ústředny.**

100

Společnost pro vědy a umění

**Třináctý světový sjezd SVU
18.-21. září 1986**

tradice a novinky v Bostonu

Světové sjezdy čs. exilní Společnosti pro vědy a umění (SVU) se vyznačují št'astnou směsí osvědčené tradice a přitažlivých novinek. I letos tomu bude podobně a pořadatelé připravili řadu překvapení, která budou jistě účastníky po zásluze oceněna.

Těžištěm sjezdu zůstává ovšem 32 vědních a uměleckých skupin, v nichž bude projednáván letošní odborný program. Diskusní pořad o „Chartě 77“ a československé opozici vzbudí jistě zvláštní zájem, podněcený ještě besedou vedoucích členů Charty, konanou a zachycenou na magnet. pásce k příležitosti našeho sjezdu.

Novinkou bude výstava poštovních známek z doby první republiky, patrně největší a nejvzácnější sbírka, vůbec kdy shromážděná na jednom místě s výlučně československou tematikou.

Tradiční výstava výtvarných děl bude zahájena ve čtvrtek 18. září. Večer téhož dne je na kulturním pořadu sjezdu představení dvou významných filmových děl: „Honička“, natočená ve Švýcarsku v režii a v produkci Bernarda Šafaříka, a „Zpráva o pohřbívání v Cechách“, monodrama Františka Pavlička o Boženě Němcové, upravené v Rakousku Pavlem Kohoutem z původního filmu, tajně natočeného v Praze.

Společenský pořad sjezdu se skládá ze dvou večerních podniků, večera s recepcí a koncertem komorní hudby v pátek 19. září a závěrečného banketu s taneční zábavou v sobotu 20. září.

Vyzýváme naléhavě všechny členy SVU a jejich přátele, kteří se ještě k účasti nepřihlásili, aby tak učinili bez prodlení na adresu předsedy organizačního výboru, profesora Ladislava Dolanského, SVU, P.O.Box 205, Cambridge, MA, 02140. Tamtéž zašlete též žádosti o ubytování.

Na shledanou v Bostonu!

Tisk. služba SVU

**MATE JIZ ZAPLACENO
PŘEDPLATNÉ NA ROK 1986?**

HRANICE „DRUŽBY“

Londýnské THE TIMES s ironickým údivem informují o šikanování občanů států Varšavské smlouvy na celnicích tzv. bratrských zemí. Chronická neschopnost komunistických států uspokojit i primitivní konzumní představy prostého lidu je i o letošní letní turistické sezóně podhoubím mohutného kšeftování, které mění cesty za odpočinkem mnohdy ve skutečnou infarktovou honičku. A málokdo se o dovolené klidně vyspí, pomyslí-li na celní odbovení, jež má před sebou. Co se tedy letos hlavně „pašuje“: jízdní kola z Vých. Německa do Maďarska, dříny z Polska do SSSR, káva z Maďarska do Polska, americké cigarety do Rumunska... THE TIMES soudí, že lovecká vášeň a nenávisť „spřátelených“ celníků se v této letní sezóně vybějí hlavně na Polácích, neboť poměrně snadno cestují a kromě toho mají v socialismu nežádoucí přirozený obchodní talent. Kdekdo se na ně vytahuje. Krvelačností vynikají zejména rumunští a českoslovenští celníci. Na rumunských hranicích Poláci jsou nuceni

složit jakousi absurdní „kauci“, která propadne, prodají-li v zemi některé ze svých „cenností“. Západní čtenář jistě kouká, co se v socialismu považuje za poklady: tranzistorová rádia, kazetové magnetofony, el. holící strojky, dokonce i lepší spodní prádlo. Dochází tak k situaci z Hlavy XXII: Aby Polák směl vstoupit do Rumunska, musí na celnici uložit prakticky všechny své peníze, aby bylo jisté, že nebude šmelit. Nemá tedy za co žít. Aby měl za co žít, musí šmelit... I když jde o Poláka velmi hodného, který v Rumunsku neprodá nic, celý obnos stejně zpátky nedostane, protože si úřady část ukousnou za svou námahu. Polské cestovní kanceláře tedy rádobyturistům radí, aby do Rumunska nevozili nic cenného. Ale co není možné

střelit na černém trhu v socialismu? Čs. celníci dokonce prohlízejí obsah tub se zubní pastou. Zpravodaj THE TIMES popisuje případ, kdy čs. celníci vyzuli na hranici malé polské dítě, které při té příležitosti samozřejmě z plna hrdla řvalo. Jedenačtyřicet let po válce je z Československa zakázáno vyvážet dětskou obuv. Polští celníci událost sledovali beze slova (právě na potvrzení „bratrských“ vztahů se kdysi zřizovala společná celní pracoviště, takže úředníci obou států se prolínají). Jejich chvíle ovšem přišla vzápětí, když se z polské strany na hranici přiřítíl čs. motorista, na jehož autě se skvěly zbrusu nové pneumatiky. Poláci se ho zeptali, za co gumy v Polsku koupil. Nedokázal to vysvětlit, pochopitelně. Pár

minut nato jeho vůz stál na holých ráfcích... THE TIMES si bystře povšimly, že všechna buzerace podobného druhu směřuje pouze proti obyčejným turistům, nikoli proti opravdovým velkým rybám: tzv. vekslákům, kupujícím načerno od západních turistů tvrdou měnu, a mezinárodním prostitutkám, slétávajícím se do rekreačních oblastí s výskytem návštěvníků ze světa kapitálu jako vrabci na koňskou koblihu. THE TIMES bohužel nevysvětlují, proč tomu tak je: veksláci a štetky jsou pro rozvinutou socialistickou ekonomiku zdrojem vytvořených valut, neboť takto získané dolary či marky nakonec skončí v sejfech státních bank. Nehledě na to, že obojí jsou zpravidla spolupracovníky tajné policie.

**DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM**

Over 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

**A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY**

**SAVING IS
CONVENIENT
HERE!**

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdl

Možno objednat telefonem. laskavě požádejte o obsluhu česky i anglicky

5832 W. C...
OLympic 2-2854

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vas obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNSIA

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky –
i dle Vašeho přání

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

ZAPŘI SEBE SÁM

(Pokračování ze str. 5)

ne poslušností a na sebe sama zapomínající službou. „Otče, do Tvých rukou odevzdávám svého ducha.“

Kenosis, sebezapření, život v odevzdanosti, ve vydanosti, život nešetřící sám sebe, ale obětavý pro druhé - to je životní pohyb, který je skutečnou alternativou onoho pohybu sobě, sebe, vyprazdňující já do úpadku ono se.

„Následování Krista“, ona úzká cesta sebeztráty není napodobování nějakého mravního příkladu.

Veškeré kristologické výpovědi říkájí stále znovu: Kristus není partikularita, v Ježíšovi se božské plně ukazuje být tím, čím nejvlastněji jest, ukazuje se jakožto ty, jakožto láska.

Jak vstoupit do pohybu Jažíšova života? Nejsme v něm už vlastně? Vždyť je to prapůvodní pohyb života, tvoření, bytí... Obrácení, následování Krista není vlastně člověkem naplánovaný životní rozvrh mezi jinými možnými životními rozvrhy, je to spíše uskutečnění té nejvlastnější lidské možnosti - probuzení, znovuzrození odpovědného lidského já, já odpovídajícího na výzvu základního ty, na výmluvný pohyb Logu, předcházejícího a zakládajícího i toto setkání.

Jestliže si člověk uvědomí, že v tomto vztahu už vlastně byl dříve, než mu svobodně přikývl, pochopí, že mu až dosud dlužil, že jeho život byl na dluh, byl vinou, že se v této vině zrodil a že jeho konverzi musí provázet obrácení a vyznání vin. A více: ona priorita vyzývajícího Logu bude platit i nadále, i nadále bude křesťan žít v nedostatečném naplňování této výzvy - bude hříšníkem, dlužníkem, ponese svůj kříž.

Předchůdnost ty, vůči němuž jsme dlužníci, hříšníci, chudí, nemocní... vytváří prostor, v němž se děje spása - právě chudým, hříšníkům, nemocným se dává království Boží.

Vezme-li člověk tento kříž, znamená svého dluhu a oslovení vyzývající Logem, vychází na cestu pravdy a svůj život, který ztratil, nalézá a přijímá jako dar.

Život chápaný jako dar, přijímaný jako dar, vydávající se jako dar - to je život věčný - překračující všechnu konečnost: „Nežijí už sám sobě, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20).

Začneme raději tímto slovem, těhotným nadějí - a přeče pro nás stále tajemně těžkým jak hodina před rozedněním - slovem tvrdé řeči.

(Ze samizdatového sborníku Cesty myšlení. Praha 1979)

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA**ŽIVOTOPISNA ČRTA A VÝBĚR Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ**

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

II.

VÝBĚR Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

1.

NÁRODNÍ TRADICE

Proslov ThDr Štěpána Trochty, pronesen 8. ledna 1939 na prvním valném sjezdu sjednoceného Junáka ve velkém sále Městské knihovny v Praze za účasti delegátů všech částí Čech a Moravy. - (Hlas českého biskupa v době poroby, vydalo Ústředí Katolické akce, v Praze 1947, str. 31-48, pod tit. «Mravní posláni Junáka».)

Úvod - pozdrav od p. Kardinála Kašpara

Na začátku svého projevu vyřizují vám upřímný a vřelý pozdrav J.Em. ndp. kardinála, který lituje velmi, že se nemůže tohoto ustavujícího sněmu Junáka osobně zúčastnit, poněvadž povinnosti jeho vysokého úřadu ho dnes odvádějí jinam (svěcení základního kamene pro nový kostel v Košířích). Nejdůstojnější p. kardinál mne však pověřil, abych ho na sněmu zastupoval, sjezdu jeho jménem pozdravil a ptál jeho práci hojně zdaru a požehnání. Ujišťuje vás všechny, že při jiné příležitosti neopomine mezi nás osobně zavítat. Tomu všichni rádi věříme, neboť víme, jak Jeho Eminenci na dobré výchově mládeže záleží a víme také, jak rád přispěchá všude tam, kde se jedná o vrcholné zájmy Církve a národa.

A má-li se dnes rozhodovati také o tom, jakým směrem a v jakém duchu se bude vyvíjet duchovní i mravní výchova našich nejmladších, tu jde určitě o věc nad jiné důležitou a dalekosáhlou. Nejen to, ale půjde-li vše tak v dobré vůli a shodě, jak slibné začátky naznačují, pak jde o věc vpravdě velikou. Dnešní sněmování mládeže je fakticky počátkem onoho velkého sjednocení paže, vůle, ducha i srdce všech mladých v našem národě, jakého jsme ještě snad doposud neviděli.

V utrpení národ hledá svou TRADICI

Není třeba, aby národ žil v blahobytu a na vrcholu slávy, má-li klásti dobré základy k hodnotám nejvyšším a nejposvátnějším. Ano, dějiny všech věků nás učí docela jinak. Učí nás, že opravdové občanské ctnosti se tříbí v utrpení a paže v boji mohutní. To si musíme dnes všichni, mladí i staří, uvědomiti, že za dnešního stavu věci u nás a kolem nás zůstává nám jen jediná cesta, to jest cesta společné kázně a svornosti, a to je cesta velká a bolestná. Ale věci velké vyžadují velkých obětí a velkých sebezapření. Jen velkými obětmi mohou být vykoupeny a posvěceny; nedostatkem obětí, jednoty a sebekázně mohou být v samých začátcích ochromeny a předurčeny k záhubě. Myslím, že toto se nestane, že se to nesmí stát, že není nikoho mezi námi, kdo by se těchto obětí bál a kdo by před nimi v tak odpovědné hodině utíkal. To by znamenalo, že takový svůj národ nechce milovat a že neporozuměl velké hodině.

Nikdy nepoznal náš národ tak hořce, co je hrůza opuštěnosti a zrada falešně předstírané lásky. Ve chvílích úzkostí nedočkavě se ohlížel na všechny strany a zraněn a zrazen klesl se zlomeným srdcem, aby si vypil hořkost svého kalicha až do dna. Nebyli jsme žádné bolesti ušetřeni. Je dobře, když to víme, když na to nezapomeneme; je dobře, když to připomeneme svým dětem. Nikoliv snad hnání zlobou a pomstychtivostí, ne, po těchto cestách nás nesmí vésti genius národa, ale proto, abychom netrpěli nadarmo, aby z našeho utrpení vzešlo pro národ nové dobro.

V řádu nadpřirozeném netrpí nadarmo ani jednotlivci, ani národy. Ve světle víry hledá každá oběť nějaké ztotožnění s vůlí Boží. A uskutečnil-li se toto, tu zasáhly již do hry docela jiné síly a uplatňují se zcela jiné příčinnosti, s nimiž dovede jen Prozřetelnost Boží nejlépe hospodařit. Dějinné kolo osudu národů bude se otáčeti neúprosně dál a Ten, jenž viděl oběti snášené s vírou, učiní také, aby ti, kteří byli na nejbližším pólu, našli opět své místo na slunci.

Není hanbou být v potupě. Je hanbou této potupě vnitřně podlehnout. Jsou neštěstí, jež drtí a ničí na věky; ale jsou neštěstí, jež probouzejí k životu. Nechceme být obětí možné pohromy, nuže, zůstaniž našim heslem: život a probuzení. Ve chvílích těžkého ponížení a zprznení národní hrdosti i cti chápe-

me všichni, že je nutno něco podniknout. Není to pouze instinkt sebezáchovy, který nás k tomu přirozeně pudí. Je to i psychologická nutnost úlevy, neboť národ nemůže žít dlouho ve svém smutku bez dalších škod. Hledaje tedy marně útěchu a záchranu jinde, snaží se ji odkrýti v úsměvu svých dětí a v ně vkládá svoje naděje. Ty kdyby byly pevné, nebály se života, vyrostli by nám z nich jedinci z ocele, charakterové ucelení, mužové schopni práce, oběti, citu i krve pro nenahraditelné duchovní statky zkoušeného národa! V jejich nadějném úsměvu viděli bychom náhradu za své ztracené štěstí a naději lepších dnů, neboť nevíme, bude-li nám všem dopřáno se jich dočkat.

Naše národní tradice je KŘESŤANSKÁ

Proto tu jsme, proto hledáme jednotu ducha i síly a proto se snažíme dáti naší mládeži to, co z ní má vytvořiti rytíře vůle, srdce a ducha pro budoucí boje a vítězství.

Myslím, že nikdo na světě nemůže spatřovati v této snaze nic zlého a podezřelého. Nejsme první, kteří, procitnuvše pod ranou osudu z opojení přechodných hesel, seznaváme, že jediné zdroje a síly národa jsou v jeho vlastním duchu, v jeho vlastní mravní hodnotě. Nejsme první, kteří se přesvědčují, že nutno všechno nejlepší, co se skrývá v národní tradici, znova najít, vynést a zužitkovat. A nejsme ani první, kteří volají po jednotě a semknutí. Národy mnohem větší a silnější nás daly nám v tom až příliš důsledný příklad a provedly si svou věc, ovšem svým vlastním způsobem. Nuže, proč bychom tedy my v době nezkroutné touhy po uplatňování národní váhy, proč bychom také my nenalezli svou vlastní nejnadějnější cestu? Opakuji, svou vlastní nejlepší cestu, tu, pro níž nás sama Prozřetelnost stvořila a na níž nás postavila.

Čeká tu již po tisíc let ta naše dálnice, ale častokrát jsme vrávorali kolem příkopů jako opilí a jen zřídka jsme po ní dovedli jít v sevřených šicích a při plném vědomí toho, za čím vlastně jdeme. Nesmíme se spokojiti s myšlenkou, že toto jest našim osudovým údělem, že národ musí být věčně rozdvojen, rozdělen, rozvádněn pro ideologie a prázdná hesla. Není žádného fatalismu ani v životě jednotlivců ani v životě národů! O úspěchu národa rozhoduje především jeho vlastní vůle a odhodlanost k sebezlepšování a pokroku. Tvrdím, že i národy možno převychovat a vychovat. A když tomu už tak je, tak pro nás zůstává útěcha, že nejsme ještě na vrcholu své národní dokonalosti, že můžeme a musíme dnes s novou nadějí začínati znova a vycházejíce z trpkého poučení, začítí rozhodně lépe.

Proto se obracíme dnes k mládeži, chtějící jí ukázati tu nejlepší cestu a poprositi ji a zapřísáhnout, aby po ní šla. Aby po ní šla i tenkrát, když chůze po ní bude se rovnat mučednictví a třeba i bláznovství.

Máme před sebou svůj vznešený národní cíl. V přívalu současných bouří nevidíme ho ještě tak zcela jasně, ale v těžkých dnech neurčitosti nám pomůže víra. Víra nám praví, že Bůh stvořil náš národ, že ho tu chce mít, že to byl On, který určoval jeho úkoly v dějinném společenství a závodění a On ten národ položil do této krásné země, v níž, díky Jemu, dnes ještě žije. On sám mu přidělil půdu a tolik půdy, aby ho mohla uživit. On přes tisíceletí nad tím národem bděl a On mu dal svaté strážce a přímůlce. Nebojme se, dějinné posláni našeho národa nebylo ještě zcela dokončeno!

Připravujeme raději naše mladé lidi pro život tak, aby byli schopni uhodnout tu pravou hodinu, vytušit ten správný způsob, jak v příslušné době národ dobře a správně vést. Mladí touží po boji, nadšení a vzruchu. Tomu já dobře rozumím. A proto národy, které jsou zdánlivě právě na cestě k rozmachu a vidí před sebou určitá vítězství a úspěchy jak hudbu za sebou následovat, takové národy dovedou strhnouti snadno svůj dorost k vypětí veškerých sil až k opojnému nadšení. To se mi nezdá však tak nesnadné, to je přirozené. Podníti však mládež k nadšení a sebevědomé práci pro národ v době, kdy nelze očekávati brzkých a očividných úspěchů, ach, to je mnohem těžší, k tomu je třeba mnohem vyšších sil a pohnutek.

V prohlášení vládní strany bylo řečeno, že chce, aby výchova mládeže dala se v duchu křesťanském a v tradici svatováclavské. Chápu, že je ještě dnes moc těžké mluvit o těchto pojmech. Chci mítí také tolik ohledu k přesvědčení jednotlivců a nechci prozatím tento program šířiti rozváděti, tím méně pak o něm někoho přesvědčovat. Tolik však, myslím, mi bude dovoleno, abych se odvážil tvrditi tomuto shromáždění, jež považuji za poctivé a čestné, že tu sílu k vytrvalosti a k boji v dobách nejtěžších nalezne naše mládež právě v duchu křesťanském a v ideách svatováclavských.

A my nyní musíme si těch věcí poctivě všimati. Musíme je poctivě a hlouběji pronikat. Musíme umět čerpati ze všeho a z každé příležitosti pro blaho národa. Nebojme se ani určité revize našeho vnitřního přesvědčení, když toho pro nás doba a veřejné zájmy žádají. Po trpkých zkušenostech, které právě prožíváme, neexistuje pro nás již nic nedotknutelného. Přesvědčili jsme se, že věci zdánlivě nedotknutelné mohou býti škodlivé a zřejmě svatým a nedotknutelným zůstane pro nás jen to, co je opravy mravně dobré a národu prospěšné, . . .

(Pokračování příště)

Lithuanian Museum Review

The Board of Directors of BALZEKAS MUSEUM of LITHUANIAN CULTURE Invites You and Your Family to The Grand Opening of the new Museum Building Sunday, September 14, 1986 1:30 to 4:00 p.m. 6500 South Pulaski Road Chicago, Illinois Opening Ceremony 2:00 p.m. Refreshments

Many exciting events are planned for this most memorable day in history and in the life of the Museum. All visitors will obtain their first glimpse of the newly expanded main exhibit entitled „Lithuania Through the Ages.” This exhibit will focus on Lithuanian history and culture from pre-historic times to the present.

The newly designed Women's Guild Room will have exhibits that revolve around the role of Lithuanian women. Featured will be an exhibit on 19th and 20th century Lithuanian women and their exceptional contributions to their country and her people. Other highlights include the new authentic Lithuanian costume exhibit, textile display and „Amber in the Art Form”.

In conjunction with the Grand Opening festivities the new art gallery will be opened. Featured in the 2500 square foot gallery will be one of the most outstanding art exhibits in 1986 entitled, „Time and Space”. An exciting combination of 20 noted artists of Lithuanian descent will exhibit 100 pieces of

fine art in an array of mediums. The variation in each artist's individual style is as unique as the variation in their ages (30-95). Yet, the cultural influences and personal experiences of this group of artists can be clearly recognized in their artworks.

The Chicago Psalter Ensemble, one of the few Lithuanian folk music groups in the United States will present a beautiful program of Lithuanian folk music on traditional instruments which emanate feelings of nature and love originating from legends and folk tales. The group headed by Balys Pakštas and Emilija Sakadolskis will play intricate instruments which date back to ancient times and take years to master. All will be able to hear the unusual sounds which were heard for hundreds of years in the countryside of Lithuania.

Faustas Strolia, one of the leading music directors is responsible more than any other single person for the cultivation of Lithuanian folk songs among the young and old. He will also present a delightful Lithuanian musical program.

J.C. Moore, Chairman, and Ed Mankus, Director of Public Relations for the Southtown Dahlia Club of Chicago announced that their organization that has been in existence for 50 years will decorate the new rooms and hallways with a beautiful array of dahlias grown by its members.

WE LOOK FORWARD TO SEEING ALL OF YOU THERE!

NATIONAL FEDERATION of

CATHOLIC PHYSICIANS' GUILDS

850 ELM GROVE ROAD • ELM GROVE, WISCONSIN 53122 • (414) 784-3435

HERBERT RATNER, M.D., TO BE HONORED BY NATIONAL FEDERATION OF CATHOLIC PHYSICIANS' GUILDS

Dr. Herbert Ratner, editor of *Child and Family Quarterly* and Consultant to the Pontifical Council on the Family, will receive a special award at the 55th Annual Meeting of the National Federation of Catholic Physicians' Guilds, which will be held September 11 - 13 at Chicago's Westin Hotel.

Dr. Ratner's award will be presented at the Federation's Annual Banquet on September 13, 1986.

The theme of the three-day meeting, which is open to all, is „The Physician in the Service of the Family”.

Dr. Ratner will also moderate the panel „Family Planning” and present a talk on „The Gift of Children”.

The program will also feature C. Everett Koop, M.D., Surgeon-General of the United States, who will talk on „Pornography: A Public Health Hazard,” on Thursday, September 11 at 11 AM.

The keynote address will be given by Rev. Paul Quay, S.J., Research Professor of Philosophy at Loyola University and author of the highly acclaimed book „The Meaning

of Human Sexuality”. For further information, contact the National Federation of Catholic Physicians' Guilds, 850 Elm Grove Road, Elm Grove, WI 53122, (414) 784-3435.

„Dr. Herbert Ratner is one of the great medical philosophers of our age,” said Dr. William G. White, President of the National Federation of Catholic Physicians' Guilds. „A convert to Catholicism, his roots are in Judaism, and his education was in biology, medicine, and philosophy. He is visiting professor at New York Medical College, consultant to the Pontifical Council on the Family, editor of *Child and Family Quarterly*, pro-life leader, former Director of Public Health of Oak Park, Illinois, former professor of family and community medicine and director of the student health service at Loyola University Medical School, and world renowned lecturer on medicine, philosophy, and family life. Now in his eightieth year, Dr. Ratner continues a grueling schedule of writing, lecturing, and travel which would exhaust men forty years younger.

„He has served the National Federation of Catholic Physicians' Guilds actively and faithfully for decades as President, member of the Board of Directors, and Chairman of the Resolutions Committee. In the last capacity he has repeatedly brought the Federation to the attention of the highest public and ecclesial officials by articulating the positions of the Federation with unmatched power, incisiveness, and clarity.

„As editor of *Child and Family*, Dr. Ratner has gathered articles and excerpts „of enduring value” from the great writings of the entire span of Western Civilization, along with his own profound and revealing commentary. He has been a link between this activist and impatient generation and the cultural and philosophical roots which have produced its most valuable institutions and ideas. Recently *Child and Family's* funding has been cut back drastically by the foundation which was supporting it because of that foundation's own internal difficulties.

„In recognition of his long and distinguished service to society, the Church, and the Federation, the Board of Directors has voted unanimously to honor

Dr. Ratner at the Federation's 55th Annual meeting in Chicago, Sept. 11-13, 1986. In conjunction with this event, Dr. Ratner will be presented with a purse representing the gratitude and good wishes of his friends and supporters. When he heard that this award was to be given, Dr. Ratner insisted that the purse be given not to him personally, but to the National Commission on Human Life and Reproduction, the publisher of *Child and Family*. Therefore, in contributing to this purse, you will not only be recognizing a great and selfless individual, you will also be sustaining him in his life's work, to the benefit of mankind.

„Checks may be made payable to the N.F.C.P.G. Or to the National Commission on Human Life and Reproduction.

„Thank you for your most generous gift.”

FROM THE OFFICE OF SENATOR ALAN DIXON

Senator Alan J. Dixon August 14, 1986 has requested a review of an agreement between the Pentagon and Fiat S.p.A. to ensure that American defense contracts do not benefit Colonel Muammar Gadhafi's Libya.

Following disclosure that the Libyan Arab Foreign Investment Company, which owns 15.19 per cent of the Italian corporation, would benefit from American defense contracts, Dixon introduced legislation prohibiting the Pentagon from awarding contracts that would benefit nations hostile to the U.S.

„I was surprised to learn that U.S. tax dollars could somehow end up in the pockets of someone like Colonel Gadhafi,” Dixon said. „It clearly violates the intent of the economic sanctions we have imposed against Libya.”

Responding to Dixon's concerns, the Pentagon recently reached an agreement with Fiat in which a new subsidiary will be created for all U.S. defense business.

„In an effort to join with the Department of Defense to make doubly sure that Libya will not benefit under the terms of the Fiat agreement, I will examine the document with careful attention,” Dixon said. „We must be one hundred per cent certain that Libya will not profit from American defense contracts with Fiat.”

Catholic Conference of Illinois

One East Superior Street Chicago, Illinois 60611

BISHOPS NAME NEW DIRECTOR FOR CATHOLIC CONFERENCE OF ILLINOIS

Joseph Cardinal Bernardin, chairman of the Catholic Conference of Illinois, has announced the appointment of Mr. Jimmy M. Lago as the organization's new Executive Director. The appointment makes Mr. Lago the first lay director of the Conference, established in 1969 to facilitate collaboration in public affairs and inter-diocesan matters among the state's six Roman Catholic dioceses.

Mr. Lago succeeds Rev. John J. Quinn who resigned from the Conference directorship in July and will be pursuing theological studies in Rome for the next few months.

Speaking of the appointment, Cardinal Bernardin thanked Fr. Quinn „for his years of service to the Conference and to the Church of Illinois. We value his leadership, wisdom, and

warmth,” the Cardinal said, „and look forward to his future work in other capacities in the Archdiocese.”

„I welcome Mr. Lago to the position of Executive Director,” the Cardinal continued. „His ten years with the Conference, in a variety of roles, testify to his ability to lead the Conference as the Catholic Church in Illinois continues to address its public policy concerns.”

Joining Cardinal Bernardin in the appointment were the five bishops of other Illinois dioceses served by the Conference: Bishop James Keleher of Belleville, Bishop Joseph Imesch of Joliet, Bishop Edward O'Rourke of Peoria, Bishop Arthur O'Neill of Rockford and Bishop Daniel Ryan of Springfield.

Mr. Lago has been Secretary for Social Concerns and Executive Secretary at the Catholic

Conference of Illinois (CCI) since 1976. He has a B.A. in philosophy from DePaul University, a Masters in Social Work from the University of Illinois, and an MBA from Loyola University, Chicago.

„I appreciate the confidence Cardinal Bernardin and the bishops of Illinois have expressed in me through this appointment,” Mr. Lago said. „I intend to make my work match that confidence.”

Mr. Lago also cited the work of the Conference's many members who carry forward its activities in many areas: community affairs, social services, education, health services and aging, campus ministry, pro-life activities, ecumenical affairs, lay organizations, and rural life.

Mr. Lago, 40, and his wife Maria live in Oak Park with their four-year old twins Colin and Adrian.

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE "INVISIBLE HAND"

Ten years ago, in 1976, we Americans celebrated the Bicentennial of our Independence. Although little noted, there was another most important bicentennial which occurred that very same year.

Few of us are aware that the same year the Declaration of Independence was drafted, a book promoting economic freedom also came off the press. Where the Declaration outlined

briefly our theory of government, Adam Smith's, *The Wealth of Nations*, presented a theory of economic organization largely adopted by early American Businessmen.

A number of years ago the head of a large corporation asked the firm's chief economist to provide him with some facts about per capita income and population to be used in a speech. Here is what he found:

At the time of the birth of Christ, the world's population was 250 million and per capita income was about \$200. Nearly 1800 years later, when *The Wealth of Nations* was published, the world's population had grown to 750 million but per capita income was still about \$200.

In the 200-plus years since Adam Smith explained how free market forces would lead to increased wealth for any nation which permitted them to operate without government intervention and control, the world's population has grown to over 4 billion

and per capita income to over \$1,000.

In his book Smith explained how the individual seeking his own profit was "led by an invisible hand to promote an end which was no part of his intention..." The metaphor actually stands for prices and profits in a free market system.

These are nowhere more important than in choosing how to produce goods or services another of the questions which must be answered by any economic system.

Under our free enterprise system the choice of the production method is made by the businessman on the basis of the lowest production cost per unit. Because his objective is to maximize profits, given a certain selling price, the lower the cost to produce, the higher the profit.

On the surface it might appear this provides a one-sided advantage for the businessman at the expense of the consumer. Upon closer examination, however, we find society also benefits

by such a selection method.

The money paid for all the elements used in production—labor, tools and materials—is called the **money cost**. This is what the businessman strives to minimize, in order to maximize profit.

Those goods and services which could not be produced in order to obtain something else are known as the **real cost**. In other words, the real cost of an item is what must be given up in order to produce something else.

It should be obvious then that any time the real cost of production can be minimized, society benefits because it has to give up less. It follows then, when businessmen minimize production costs they also serve society, because real costs, what must be given up, are also minimized.

This is one more illustration of how Adam Smith's "invisible hand," the price and profit mechanism of the private enterprise system serves to benefit society as a whole.

KOEHLER CALLS FOR DEBATE ON SDI

BENSENVILLE, ILL. — „Two debates are not enough to discuss the vital issues of this campaign”, says Republican U.S. Senate Nominee Rep. Judy Koehler. „I am grateful the League of Women Voters has taken the initiative and set up two debates between myself and Alan Dixon. I am today asking Mr. Dixon to agree to a third debate to discuss the President's proposed Strategic Defense Initiative.”

Rep. Koehler charged that Dixon's position on SDI is not clear. „He comes to Illinois and tells his constituents how important the proposal is and how he will fight to get a big share of SDI spending for Illinois. Then he goes back to Capitol Hill and votes to reduce funding for the program...not once, but at least three times. Where does Alan Dixon stand on SDI?”

„Our government today is at the perilous whim of dictators and tyrants, men like Mohamar Khadafy who could literally destroy our civilization. We should not be held at anyone's mercy, whether it be the Soviet Union or desperate dictators throughout the world. I call upon Alan Dixon to agree to a debate specifically to discuss the need for the Strategic Defense Initiative,” said Koehler.

Koehler says she considers SDI to be perhaps the most important defense system ever

created in the United States, and essential weapons system for the protection of our civilization as we know it. „SDI will provide a security shield that will destroy nuclear missiles before they reach their target. It won't kill people, it will destroy weapons. SDI provides a realistic alternative to the old 'MAD' concept...Mutual Assured Destruction. MAD is based on the premise of mutual vulnerability and therefore only fuels the arms race. If it works at all, it only works against the Soviets. SDI will provide protection from all the crazies of the world who now have or will soon have access to nuclear weapons.”

A secondary, but very real advantage of SDI would be its possible impact on the Illinois economy. „An aggressive, hard-working Senator like Judy Koehler would make sure that Illinois gets its fair share of the many lucrative defense contracts that will be awarded in conjunction with the development of SDI. Illinois has the talent and technology needed to develop the program. We must make sure those federal dollars are spent here,” said Koehler.

„As with so many other issues, we don't know where Alan Dixon stands on SDI. He says he's for it, then votes to cut the funding. Alan Dixon should join me in a debate on the Strategic Defense Initiative. It is one of the most important issues facing not only Illinois, but the entire nation,” declared Koehler.

CHICAGO SYMPHONY ORCHESTRA

Thursday, October 23, 8:00 p.m.

Friday, October 24, 8:00 p.m.

Saturday, October 25, 8:00 p.m.

Tuesday, October 28, 7:30 p.m.

Lorin Maazel, Conductor
Hindemith - Mathis der Maler Mahler - Symphony No. 1

Lorin Maazel, former Music Director of the Cleveland Orchestra and now Principal Guest Conductor/Music Advisor for the Pittsburgh Symphony, has appeared on these subscription concerts only once before. Nevertheless, his finesse with a baton is well-known at Orchestra Hall through conducting engagements with visiting orchestras on the Allied Arts Series. Maestro Maazel will offer his interpretation of a symphony of Gustav Mahler, always a favorite showpiece for the

Chicago Symphony on records, tours and subscription concerts. Tickets: \$12 - \$36, Check Orchestra Hall Box Office for availability.

Sunday, October 26, 7:00 p.m.

CHICAGO SYMPHONY CHAMBER SERIES

CHICAGO SYMPHONY CHAMBER PLAYERS

SAMUEL MAGAD, Violin; EDGAR MUENZER, Violin; Violist to be announced; JOHN SHARP, Cello; JOSEPH GUASTAFESTE, Bass; DONALD PECK, Flute; MICHAEL HENOCH, Oboe; LARY COMBS, Clarinet; WILLIARD ELLIOT, Bassoon; DALE CLEVINGER, Horn

BRITTEN - *Sinfonietta for Chamber Orchestra, Opus 1*

SCRIABIN/ELLIOT *Scriabiniana*

HOIBY - *Ten Variations on a*

Schubert Ländler
MARTINU - *Nonet for Wind Quintet, String Trio and Double Bass*

Willard Elliot, principal bassoon of the Chicago Symphony, has taken the compositions of Alexander Scriabin - almost exclusively symphonic and piano works, save one piece for string quartet - and arranged segments into this work for chamber ensemble. The music of this Russian composer has continued to fascinate musicians for its sensuous and often mystical quality since his death in 1915. This concert marks the opening of the Sunday evening series of seven concerts in the elegant Orchestra Hall Ballroom. Concertgoers are invited to stay for refreshments following the concert.

Tickets are \$6, unreserved seating. Available at the Orchestra Hall Box Office.

Cleveland, Ohio, News
KARLIN CLUB TOUR
YOU ARE INVITED TO
THE MORAVIANSLOVAK FEAST
TORONTO
OCTOBER 17 - 19
DEPART KARLIN HALL 8:00 AM - RETURN 8:00 PM
PRICE OF \$ 124.00 INCLUDES:

- * Round trip motorcoach transportation
- * 2 nights hotel accommodation at Bond Place Hotel
- * Visit to Winery
- * Dinner and Admission to „Moravian Club” celebration
- * Toronto City sightseeing Tour
- * Visit to Niagara Falls

Reserve early! Space is limited!